KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 oktober 2006

om Förenade kungarikets tillämpning av fastighetsskatt från affärsverksamhet på telekommunikationsinfrastruktur i Förenade kungariket (C 4/2005 (f.d. NN 57/2004, f.d. CP 26/2004))

[delgivet med nr K(2006) 4378]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/951/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]) och med beaktande av dessa synpunkter,

och av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Den 17 februari 2004 registrerade kommissionen ett klagomål från det brittiska teleföretaget Vtesse Networks Ltd (Vtesse) om påstådd förmånlig beskattning av det dominerande teleföretaget British Telecom Plc (BT).

(2) Genom en skrivelse av den 19 januari 2005 underrättade kommissionen de brittiska myndigheterna om sitt beslut att inleda det formella undersökningsförfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende tvistemålet (”beslut att inleda förfarandet”). Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* av den 12 mars 2005 ([2]). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden.

(3) Efter förlängningen av tidsfristen besvarade de brittiska myndigheterna i en skrivelse av den 4 april 2005 uppmaningen om synpunkter på beslutet att inleda förfarandet.

(4) Kommissionen tog emot synpunkter från följande berörda parter:

— AboveNet Communications UK Ltd. (AboveNet), i en skrivelse av den 29 april 2005

— Altnet Task Force (Altnet), i en skrivelse av den 2 maj 2005

— Broadband Stakeholders Group, i en skrivelse av den 13 maj 2005

— BT, i en skrivelse av den 18 maj 2005

— Cable and Wireless Group plc. (Cable and Wireless), i en skrivelse av den 29 juni 2005

— Communications Management Association, i en skrivelse av den 30 mars 2005

— Easynet Group Plc. (Easynet), i en skrivelse av den 3 maj 2005

— Gamma Telecom Ltd., i en skrivelse av den 1 december 2005

— Hutchinson Network Services UK Ltd. (Geo), i en skrivelse av den 6 maj 2005

— Global Crossing Ltd., i en skrivelse av den 6 maj 2005

— GVA Grimley, i en skrivelse av den 27 april 2005

— Kingston Communications Plc, i en skrivelse av den 29 april 2005

— NTL Group Ltd., i en skrivelse av den 29 april 2005

— Telewest Broadband Ltd., i en skrivelse av den 28 april 2005

— Thus Plc., i en skrivelse av den 4 maj 2005

— UK Competitive Telecommunications Association (UKCTA), i en skrivelse av den 25 april 2005

— Vanco Ltd., i en skrivelse av den 19 april 2005

— Viatel (UK) Ltd., i en skrivelse av den 6 juli 2005

([1]) EUT C 62, 12.3.2005, s. 10.
([2]) Se fotnot 1.

— Vtesse, som lämnade synpunkter och ytterligare upplysningar genom skrivelser eller e-post av den 28 januari 2005, den 4 februari 2005, den 16 februari 2005, den 22 februari 2005, den 15 mars 2005, den 29 mars 2005, den 28 april 2005, den 28 juli 2005, den 17 augusti 2005, den 2 september 2005, den 4 november 2005, den 23 november 2005, den 30 november, den 1 december 2005, den 11 januari 2006, den 19 januari 2006, den 16 mars, den 20 mars 2006 och den 8 juli 2006

— Anonym, i en skrivelse av den 1 februari 2005.

(5) Kommissionen vidarebefordrade dessa synpunkter till de brittiska myndigheterna genom skrivelser av den 20 juni 2005, den 4 augusti 2005 och den 9 augusti 2005 för att ge dem möjlighet att reagera. De överlämnade sina synpunkter genom skrivelser av den 10 oktober 2005 och den 22 november 2005.

(6) Genom en skrivelse av den 26 juli 2005 bad kommissionen OFCOM, den oberoende brittiska myndighet som reglerar telekommunikationssektorn, att inkomma med synpunkter på beslutet att inleda förfarandet. OFCOM svarade genom en skrivelse av den 21 september 2005. OFCOM lämnade ytterligare information den 7 december 2005, den 6 januari 2006 och den 21 mars 2006.

(7) Den 14 juli 2005 och den 4 oktober 2005 hölls två sammanträden med representanter för BT, vilka lämnade ytterligare upplysningar den 23 november 2005 och den 23 mars 2006.

(8) Den 16 mars 2005, den 9 september 2005 och den 4 juli 2006 ägde tre sammanträden med de brittiska myndigheterna rum.

(9) Genom en skrivelse av den 26 september 2005 begärde kommissionen vidare upplysningar från de brittiska myndigheterna som dessa besvarade genom en skrivelse av den 18 november 2005. De lämnade ytterligare upplysningar den 23 november 2005, den 23 januari 2006, den 21 februari 2006, den 13 mars 2006, den 21 mars 2006, den 27 mars 2006, den 20 april 2006, den 2 maj 2006, den 4 juli 2006 och den 20 juli 2006.

(10) Den 23 november 2005 ägde ett sammanträde rum med Vtesse, som framfört klagomålen.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

A. Beskrivning av åtgärden

Beskattningssystem

(11) Beskattning av affärsverksamhet är en brittisk skatt på egendom som inte är privat. Syftet med den är att bidra till att bekosta den service som tillhandahålls av de lokala myndigheterna. Den primära lagstiftningen om skatt på egendom i affärsverksamhet i England and Wales är lagen om finansiering av lokal förvaltning från 1988 (Local Government Finance Act 1988 eller LGFA 1988). Genomförandet av systemet är ytterligare reglerat genom lagstadgade instrument och rättspraxis.

(12) Den egendomsenhet som värderas i beskattningssyfte kallas ”*hereditament*”, dvs beskattningsbar egendom, och omfattar mark, byggnader samt beskattningsbar utrustning och maskineri. Skatteplikt åligger den person som är i besittning av den beskattningsbara egendomen, dvs. den person som har ”dominerande kontroll” över tillgångarna, definierad genom rättspraxis som det faktiska, exklusiva och icke övergående innehavet av egendomen, vilket ger ägaren handelsförmåner.

(13) Skattesatsen, som är densamma för alla företagsegendomar, fastställs varje år av den berörda ministern och tillämpas lika för alla företag. Den fastställdes till 45,6 % för beskattningsåret 2004/2005 i England och 45,2 % i Wales. Underlaget för denna skatt, det så kallade beskattningsbara värdet, är den hypotetiska årshyran som egendomen rimligen förväntas ha från år till år i en transaktion på den öppna marknaden vid ett visst värderingstillfälle. En fullständig lagenlig definition finns i Schedule 6 i LGFA 1988 ([3]).

(14) Värderingen av denna hypotetiska årshyra genomförs av *Valuation Office Agency* (VOA), ett verkställande organ vid skattemyndigheten, som lyder under regeringen. Omvärderingar genomförs vart femte år. Under perioden 1995-2000 var det beskattningsbara värdet den hypotetiska årshyran för egendomen om den hade varit tillgänglig på marknaden den 1 april 1993, vilket kallas ”föregående värderingsdatum”. För perioden 2000-2005, var föregående värderingsdatum den 1 april 1998 och för innevarande period 2005-2010 var datumet den 1 april 2003. Tiden mellan det föregående värderingstillfället och den dag då värderingen träder i kraft avses tillåta VOA att genomföra värderingen på grundval av faktiska uppgifter från föregående värderingstillfälle.

Värdering

(15) VOA kan välja mellan fyra metoder för att beräkna det ”beskattningsbara värdet” dvs. den hypotetiska årshyran för egendomen, med en rangordning mellan de olika metoderna i enlighet med beslutet att inleda förfarandet:

(a) Om det finns direkta och aktuella uppgifter om hyran för egenomen, skall ”rental method” (hyresmetoden) användas.

(b) Om direkta uppgifter om hyreskostnaden inte finns tillgänglig, kan en jämförelse göras med uppgifterna om hyreskostnaderna för andra jämförbara egendomar. Detta är ”Tone of the list method ” (hyres-

([3]) Tillgänglig på http://www.opsi.gov.uk/acts/acts1988/Ukpga_19880041_en_1.htm

jämförelsemetoden). För enkelhetens skull kommer både hyresmetoden och hyresjämförelsemetoden, som båda utgår från uppgifter om marknadshyror, att kallas hyresmetoden i detta beslut.

(c) Den metod som kallas ”Receipt and Expenditure (R&E) method” (intäkts- och utgiftsmetoden) skall användas för egendom som sällan hyrs ut eller som är svår att replikera, till exempel allmännyttiga företag. Avsikten med denna metod är att replikera den tänkta process som en förmodad hyresgäst skulle gå igenom när han bedömer vinstmöjligheten av en kommersiell satsning som innebär att han hyr en fastighet. Han skulle göra en uppskattning av de framtida intäkterna och dra ifrån de framtida kostnaderna. Sedan skulle han dra ifrån den avkastning han vill ha, varvid återstoden utgör den maximala hyra han är beredd att betala.

(d) Den metod som kallas ”Contractor’s basis method” (leverantörsunderlagsmetoden) baseras på återanskaffningskostnaderna för en affärsegendom: en förmodad arrendator torde inte vara villig att betala mer i årshyra för egendomen än det skulle kosta honom i årlig ränta på den kapitalsumma som är nödvändig för att bygga upp en liknande egendom. Denna metod används normalt för egendom som inte hyrs ut eller genererar vinst (t.ex. sjukhus).

Beskattning av telekommunikationsinfrastruktur

(16) Skatt på affärsverksamhet påförs telekommunikationsinfrastrukturer på samma sätt som annan egendom som inte är av privat natur. I bestämmelserna om värdering av utrustning och maskineri (England) 2000 (Valuation for Rating (Plant and Machinery) (England) Regulations 2000 ([4]) fastslås att utrustning och maskineri som är beskattningsbara för telekommunikationsinfrastruktur är ”kablar, fibrer, tråd, konduktorer eller alla sorters system av sådana föremål …, som används eller som avses att användas i samband med överföringen av telekommunikationssignaler”.

(17) Telekommunikationsegendom har varit föremål för företagsbeskattning sedan 1855. Efter privatiseringen av BT 1984 påfördes denna skatt också detta företags infrastruktur, liksom Mercury Communications, BT:s enda konkurrent under den duopola situationen på 1980-talet. Till att börja med, under perioden 1990-1995, bestämdes skattebeloppet med hjälp av en obligatorisk standardformel. När telekommunikationsbranschen gradvis öppnades för konkurrens, med början 1992, påfördes skatten på alla telekommunikationsinfrastrukturer.

Tillämpning av fastighetsskatten på BT

(18) Under perioden 1995-2000, tillämpade VOA Intäkts- och utgiftsmetoden på BT. Denna värdering justerades efter en förhandlingsuppgörelse med BT som hade konstruerat sin egen värdering på ”*Contractor’s basis method*” och överklagade den ursprungliga värderingen hos centrala Londons värderingsdomstol (Central London Valuation Tribunal) och därefter hos egendomsdomstolen (Lands Tribunal). BT och VOA uppnådde en överenskommelse år 2000. Resultatet blev ett avtal om att bestämma det beskattningsbara värdet på BT:s nättillgångar till 445 miljoner brittiska pund i England och 25 miljoner brittiska pund i Wales för räkenskapsåret 1995/1996. Med en multiplikator på 43,2 % uppgick BT:s skattepliktiga belopp till 203 miljoner brittiska pund för detta räkenskapsår, vilket utgjorde 2 % av BT:s berörda årliga intäkter.

(19) Under perioden 2000-2005, bestämde VOA taxeringsvärdet på BT:s tillgångar till 467 miljoner brittiska pund i England och 26 miljoner brittiska pund i Wales. Taxeringen genomfördes på grundval av Intäkts- och utgiftsmetoden och baserades på de principer och värden som överenskommits samtidigt som sammanställningen 1995 gjordes. Under perioden 2005-2010 tillämpade VOA återigen Intäkts- och utgiftsmetoden på BT:s nätverk.

(20) I princip äger en granskning av taxeringen rum vart femte år. I sitt beslut att påbörja förfarandet konstaterade kommissionen emellertid att senare nedskrivningsrevideringar gjordes för att spegla den förlust av bolagets marknadsandelar på Förenade kungarikets marknad för fast telefoni som blev resultatet av den konkreta lanseringen av konkurrerande telekommunikationsnät. I beslutet att inleda förfarandet framhölls att ingen motsvarande anpassning uppåt tydligen gjorts för att spegla möjliga utbyggnader eller uppgraderingar av nätet.

Tillämpning av fastighetsskatten på Kingston

(21) Kingston Communications plc (Kingston) är det dominerande teleföretaget och ägaren till det enda accessnätet i Hull-regionen. Vid privatiseringen av de flesta offentligägda telekommunikationsnäten i Förenade kungariket i slutet av 1980-talet förblev bolaget kommunens egendom till dess att aktiekapitalet blev tillgängligt för allmänheten 1999. Kommunfullmäktige i Hull är fortfarande den enda betydande enskilda aktieägaren. Kingston var det enda övriga teleföretaget som värderades enligt Intäkts- och utgiftsmetoden.

(22) Kingston äger emellertid även ett dotterbolag, Torch Communications Ltd, som har byggt upp ett fiberstamnät utanför Kingstons accessnätsområde (dvs. Hulls storstadsregion) och driver detta stamnät som ett separat dotterbolag. Som ett resultat av detta kan Torchs stamnät värderas separat med hjälp av hyresmetoden.

Tillämpning av fastighetsskatten på Vtesse

(23) Vtesse är den klagande. Detta företag tillhandahåller tjänster avseende ”fiber till företag” i form av detaljhandelsuthyrning

([4]) S.I. 2000/540.

av högkapacitetsledningar, främst levererade till stora företagsanvändare. Det konkurrerar direkt med BT:s erbjudanden om uthyrning av ledningar. För att ansluta sina kunder, hyr Vtesse ”svart” fiber från andra stamnätsföretag och kompletterar den med sin egen uppbyggda infrastruktur. Den egendom som hyrs från andra parter ingår i Vtesses beskattningsbara egendom. VOA har beslutat att taxera Vtesse på basis av *tone of the list*-metoden, som då tillämpas varje gång en ny fiber hyrs och tänds.

(24) Baserat på riktlinjer för betalade aktuella hyror har VOA bestämt den årliga skatten enligt hyresmetoden till 1 200 brittiska pund per km optiska fiberpar i Londons storstadsområde och 1 000 brittiska pund per km i övriga delar av Förenade kungariket under perioden 2000-2005. Dessutom beviljade VOA år 2001 ett så kallat överskottsavdrag åt fiberleverantörer som bedömdes enligt hyresmetoden, vilket gav ett avdrag på 15 % på det beskattningsbara värde som gällde den 1 april 2001 och 25 % den 1 april 2002. Detta avdrag avsågs spegla överinvesteringen i fibrer under det sena 1990-talets telekommunikationsboom och den efterföljande drastiska värdeminskningen av dessa tillgångar beroende på ett konkret överskott. Ytterligare rabatt på 10 % lämnas för nät över 3 000 km. Efter dessa avdrag föll hyresvärdet för ett fiberpar under åren 2002-2004 till 900 brittiska pund per km i Londonområdet och 750 brittiska pund per km i övriga delar av landet. Under perioden 2005-2010, sattes hyresvärdet för ett fiberpar till 600 brittiska pund per km i Londonområdet och 500 brittiska pund per km i övriga delar av Förenade kungariket ([5]). Enligt Vtesse uppgick det skattepliktiga beloppet till omkring 7 % av de fasta intäkterna under 2003/04.

(25) När det gäller revideringar tillämpas *tone of the list*-skatt på varje fiber som hyrs ut och tänds. Vtesse har skyldighet att regelbundet informera VOA om utbyggnader av nätet, så att värderingen av dess egendom kan justeras. Som en följd av detta hävdade Vtesse att varje gång företaget anskaffar fiber för att tillhandahålla tjänster åt sina kunder är företaget skattepliktigt för upp till 20-30 % av intäkterna i ett nytt kontrakt.

(26) Övriga teleföretag på marknaden taxeras enligt hyresmetoden, utom kabel-tv-företag som taxeras med hjälp av en metod som härrör från *contractor's basis method* ([6]).

B. Orsaker till inledningen av det formella undersökningsförfarandet

(27) I beslutet att inleda förfarandet angav kommissionen att tillämpningen av egendomsskatt för BT och Kingston kunde utgöra en förmån för de två företagen. De tycks gynnas av en minskning av beskattningsunderlaget jämfört med övriga konkurrenter. Detta visade sig genom att BT betalade omkring 2 % av berörda intäkter i skatt, medan Vtesse och andra konkurrenter kunde tvingas betala från omkring 7 % och upp till 20-30 % på en stegvis ökande skala.

(28) I beslutet att inleda förfarandet uttryckte kommissionen uppfattningen att denna uppenbarligen diskriminerande beskattning kunde vara resultatet av att en särskild metod för tillgångsvärdering används för BT och Kingston, medan de övriga teleföretagen värderas enligt hyresmetoden, återigen med undantag av kabel-tv-företagen som värderas på grundval av en metod som härrör från *contractor's basis method*. Systemets brist på enhetlighet och den diskretionära prövningsrätt som har tilldelats VOA att tillämpa de allmänna bestämmelserna på specifika teleföretag och som användes i samband med den överenskommelse som förhandlades fram med BT, kan ha lett till att BT och Kingston har fått en särskild förmån.

(29) I sitt beslut att inleda förfarandet ifrågasatte kommissionen uppfattningen att hyresmetoden inte kunde tillämpas på BT:s och Kingstons egendomar. Där antyddes att den hyra som BT tog emot vid uthyrning av sin egen infrastruktur kunde tjäna som riktlinje för nätets värde. Dessutom hyr BT:s detaljhandelsenheter i själva verket infrastruktur samt köper nätverkstjänster från BT Wholesale Ltd. (BT Wholesale), som är den affärsenhet som förvaltar BT:s infrastruktur: de interna överföringspriserna mellan BT:s detaljhandelsföretag och BT Wholesale kunde utgöra underlag för uppskattning av hyresvärdet. Liberalisering och uppdelning av nätet har också resulterat i en mängd grossistprodukter som kunde tjäna som riktlinjer för uppskattningen av hyresvärdet för de olika infrastrukturelementen på BT:s och Kingstons nät. Beträffande argumentet att det inte finns något nät som är tillnärmelsevis så stort eller mångfaldigt som BT:s nät vars hyresvärde kunde tjäna som riktlinje, föreslog kommissionen i beslutet att inleda förfarandet att taxeringen av kabel-tv-företag, som också är aktiva på telekommunikationsmarknaden, kunde tjäna som riktlinje.

(30) Vad gäller tillämpningen av Intäkts- och utgiftsmetoden konstaterade kommissionen att genom denna metod uppskattas hyresvärdet för de berörda tillgångarna på grundval av intäkterna från användningen av dessa tillgångar. Resultatet skulle därför vara beroende av lönsamhetsnivån vid användningen av tillgångarna, vilket kunde

([5]) VOA:s fastställda hyresvärde för optisk fiber under perioden 2005-2010 har överklagats och kan minskas om besväret bifalls.

([6]) Den faktiska värderingen görs på det beskattningsbara värdet per ansluten enskild mottagare. Denna metod baseras på en *leverantörsvärdering* som omfattar dekapitaliserade kostnader med slutavdrag för att spegla penetrationsskatter.

leda till resultat som straffar företag vilkas tillgångar värderas enligt en annan metod. Kommissionen ifrågasatte huruvida de nödvändiga justeringarna gjordes när Intäkts- och utgiftsmetoden tillämpades på BT och Kingston för att bedöma att deras tillgångar används efter kapacitet och lönsamhet. Kommission frågade också hur de allmänna tjänsteskyldigheterna beräknas vid värderingen av BT.

(31) I beslutet att påbörja förfarandet ifrågasattes dessutom den metod som använts för revideringar av det beskattningsbara värdet. Det konstaterades att BT tycks åtnjuta en revideringsmekanism som skriver ner värdet, medan det inte tycks finnas en liknande systematisk översyn av marknadsvillkoren för konkurrenterna. Den uppenbara underlåtenheten att ta hänsyn till värdeökningen av BT:s infrastruktur mellan två femåriga granskningsperioder, medan konkurrenterna belastas av en stegvis ökning när värdet av deras nät ökar, tycks ge BT en förmån.

(32) Slutligen betonade kommissionen i sitt beslut att inleda förfarandet att VOA uppenbarligen åtnjöt omfattande diskretionär prövningsrätt, vilket gör det möjligt för VOA att förhandla om avtal. Kommissionen underströk att i överenskommelsen med BT måste principen om icke-diskriminering respekteras och att orättmätig diskriminering bland företag inte fick förekomma.

III. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

A. Synpunkter från andra berörda parter än BT och Kingston

(33) De synpunkter som inlämnats av andra berörda parter än BT och Kingston stöder i allmänhet uppfattningen att tillämpningen av fastighetsskatten avseende BT och Kingston kan ge dem förmåner.

(34) Vtesse påpekade först att, efter det beslut som fattades i mars 1998 av värderingsdomstolen (Valuation Tribunal) som fastställde att Intäkts- och utgiftsmetoden måste tillämpas på BT:s nät och att dess beskattningsbara värde var 553 000 000 brittiska pund för England och Wales, överklagade BT beslutet hos egendomsdomstolen (Lands Tribunal). Innan besväret togs upp till behandling kom BT och VOA överens om en värdering på 470 000 000 brittiska pund, vilket utgör en reduktion på 15 % jämfört med den ursprungliga värderingen. Vtesse föreslår att BT and VOA kommer överens om ett slutligt belopp och att VOA justerar siffrorna för att anpassa dem efter det avtalade resultatet.

(35) Vtesse lade fram nya fakta vars syfte var att visa att BT:s egendom är undervärderad enligt Intäkts- och utgiftsmetoden. Om man sålunda antar att det beskattningsbara värdet på BT:s nät ([7]) i sin helhet tillskrivs dess fibernät (7 300 000 km år 2005), skulle det årliga beskattningsbara värdet per km fiber vara 74 brittiska pund. Enligt Vtesse, skall denna siffra jämföras med de årliga beskattningsbara värdena på 1 000 brittiska pund och 1 200 brittiska pund per km optiska fiberpar för teleföretag som bedöms enligt hyresmetoden. Om man likaledes sätter värdet på BT:s optiska fiber till noll, förutsatt att BT har 29 miljoner slutanvändaranslutningar, skulle årshyran per ledning vara 18,57 brittiska pund. Denna siffra skall jämföras med de 122 brittiska pund som årligen betalas av teleföretag för anslutning till BT:s öppna accessnät ([8]).

(36) Vtesse konstaterar också att BT år 2001 överförde arrende och egen mark i merparten sin egendomsportfölj till Telereal, ett samarbetsbolag mellan Land Securities och Williams Pears Group för 2,4 miljarder brittiska pund. Affären avsåg totalt 5,5 miljoner m^2. Efter affärsuppgörelsen betalade BT år 2001 190 miljoner brittiska pund i årshyra för den egna marken plus 90 miljoner brittiska pund för arrendet. På grundval av denna transaktion drar Vtesse slutsatsen att BT betalar 35 brittiska pund per kvadratmeter i hyra för sina byggnader medan andra teleföretag, enligt Vtesse, i genomsnitt värderas till 115 brittiska pund per kvadratmeter för sin affärsegendom. Vtesse hävdar att den faktiska hyra som BT betalade 2001 för sina byggnader till Telereal, dvs. 280 miljoner brittiska pund, utgjorde mer än 50 % av dess beskattningsbara värde detta år, trots att merparten av dess taxeringsvärde i huvudsak borde tillskrivas nätet och inte byggnaderna. Vtesse tycks vilja göra gällande att detta är bevis för att BT:s nätverk är undervärderat enligt Intäkts- och utgiftsmetoden.

(37) I presentationen från Vtesse visar avvikelsen mellan det beskattningsbara värdet för olika komponenter i BT:s nätverk och för de övriga teleföretagens egendom att Intäkts- och utgiftsmetoden har lett till en lägre värdering av BT:s egendom än vad som skulle ha varit fallet enligt hyresmetoden.

(38) Vtesse framlägger ytterligare fakta för att jämföra skattebördan för affärsverksamhet mellan BT och övriga teleföretag. Vtesse framhåller skatt i förhållande till intäkter, som för Vtesse påstås ha uppgått till 13,46 % år 2004. Vtesse hävdar att detta förhållande måste justeras så att det blir möjligt att göra direkta jämförelser med BT. Eftersom de flesta företag betalar betydande avgifter för överföring och terminering av trafik och då dessa kopplingsavgifter inte relaterar till deras beskattningsbara tillgångar, borde avgifterna, enligt Vtesse, dras bort från intäkterna vid beräkningen av nyckeltalet skatt/intäkter. Denna uppfattning stöds av Gamma Telecom som av samma skäl hävdar

([7]) 554 100 000 brittiska pund år 2005 för England och Wales.

([8]) Accessnätet är den sista sträckan på 1 609 m (1 mile) på den förbindelse som kopplar slutkunderna till den lokala telefonväxeln. BT måste låta konkurrenterna få tillträde till dessa accessnät, enligt reglerade villkor.

att det lämpligaste nyckeltalet vid en jämförelse mellan respektive skattebördor avseende beskattning på affärsverksamhet borde vara skatt i förhållande till mervärde.

(39) Dessutom jämförde Vtesse priserna för BT:s Wholesale Extension Services (WES) med de skatter som ett företag som värderas enligt hyresmetoden skulle tvingas betala om det tände optiska fibrer i syfte att tillhandahålla samma tjänst. Beroende på WES kapacitet och avstånd, hävdar Vtesse att ett sådant nätföretag kunde tvingas betala en skatt på upp till 87 % av det pris som BT sätter. Vtesse anser att detta utgör ytterligare bevisning för att BT:s optiska nätverk är undervärderat: om dess nätverk värderades på samma sätt skulle BT begära mer för WES för att täcka de verkliga kostnaderna för skatten på affärsverksamheten.

(40) Vtesse hävdar också att nyckeltalet skatt/intäkter är synnerligen högt för nytillkomna företag som Vtesse. Mer etablerade företag kan ladda fibrerna med så mycket trafik som möjligt för att amortera hyres- och skattekostnaderna på så många kunder som möjligt. BT är inte föremål för denna begränsning därför att det, efter vad som påstått inte marginalbeskattas. Detta betyder att nyckeltalet skatt/intäkter på sikt kommer att minska för etablerade företag.

(41) Beträffande frågan om marginalbeskattning betonar Vtesse att företagets konkurrensnackdel härrör från att BT värderas som ett odelbart nätverk, medan Vtesse taxeras för varje individuell meter av optisk fiberkabel som det tänder. Vtesse anser att analysenheten borde vara det individuella kontraktet på marknaden, som Vtesse och BT konkurrerar om. Vtesse lämnar mer exakt statistik om dessa skillnaders inverkan på marginalbeskattning av kontrakt: ett exempel är det bud som Kent MAN begärde för tillhandahållandet av stamnät och accessnät, där Vtesse hävdar att dess skattepliktiga belopp på detta bud utgjorde 16 % av dess intäkter. Om samma bud hävdar Vtesse att BT inte marginalbeskattades, eller som högst taxerades med i genomsnitt 2 % av intäkterna, vilket BT påstås betala i skatt. Denna skillnad skulle förklara varför Vtesse förlorade budet till ett konsortium där BT ingår.

(42) Vtesse konstaterar också att BT nyligen har hyrt omkring 2 000 linjekilometer av optiska fibrer på Geos nät, en av Vtesses leverantörer, förmodligen på samma kommersiella villkor som Vtesse. Enligt Vtesses uppfattning borde BT anses vara innehavare av dessa fibrer. Vtesse ifrågasätter huruvida denna utvidgning av BT:s nät togs med i beräkningen vid värderingen och föreslår att BT borde bedömas på samma villkor som Vtesse när det hyr fibrer från samma operatör.

(43) Altnet Task Force, som representerar ett antal alternativa teleföretag med fasta linjer, hävdar att Intäkts- och utgiftsmetoden endast bör tillämpas på reglerade monopol med liten jämförbar hyresbevisning. Det anser att VOA hade omfattande belägg för hyresvärdet för att värdera BT med hjälp av en hyresmetoden, såsom BT:s hyrestariffer för grossistledningar eller de offentliggjorda priserna för produkter på accessnätet som kunde användas för att värdera hyresvärdet på företagets kopparkablar. Altnet Task Force anser också att hyremetoden har en stegvis ökande effekt på företagens skattepliktiga belopp. Ingen sådan effekt framträder när Intäkts- och utgiftsmetoden används, eftersom värdet på infrastrukturen bestäms i förväg och därför är BT:s beslut att tända svarta fibrer skattemässigt neutralt. Enligt Altnet förvärrades effekterna av dessa snedvridningar genom att överenskommelsen mellan BT och VOA förlängdes till två värderingsperioder, vilket gav en betydande förmån för det dominerande företaget, när det gällde ökad säkerhet, medan Altnet-företagen står inför kostsamma och omfattande överklaganden och förhandlingar. Altnet hävdar att BT får bära 74 % av den totala skattebördan för telekommunikationsnäten medan dess marknadsandel uppgår till åtminstone 80 %.

(44) Global Crossing bekräftar att en stegvis ökande beskattning (dvs. på nyligen tända fibrer) gynnar BT eftersom, när Global Crossing tänder en ny fiber beräknas det stegvis ökande skattepliktiga beloppet på hela kabellängden från kundens anläggning till Global Crossings stamnätsnoder. Global Crossing hävdar att företaget har förlorat affärer till BT på grund av att det har behandlats på ett ofördelaktigt sätt beträffande beskattningen.

(45) Thus plc och Viatel (UK) Ltd. hävdar också att de har stegvis ökande skattepliktiga belopp på grund av anslutningen av nya kundanläggningar till näten, medan BT, deras viktigaste konkurrent, inte drabbas av sådana stegvis ökande skattepliktiga belopp. Above Net anför samma klagomål och visar att företaget förlorade affärer till BT, möjligtvis på grund av BT:s påstådda lägre taxering.

(46) UKCTA, en handelssammanslutning som företräder intressena av telekommunikationsföretag för fast telefoni som konkurrerar med BT avseende röst- och datatjänster, uttryckte åsikten att fastighetstaxeringssystemet lider allvarlig brist på transparens, eftersom det karakteriseras av konfidentiella bilaterala affärsuppgörelser mellan nätföretag och skattemyndigheter. UKCTA anser att den överenskommelse som uppnåddes av BT har gett bolaget tio år av säkerhet och stabilitet, medan andra företag inte gynnades av en liknande nivå av förutsägbarhet. UKCTA konstaterar att fastighetsskattesystemet har befäst BT:s dominerande position, eftersom taxeringen har varit förmånligare för BT och därigenom har försämrat nya företags möjlighet att konkurrera på ett rättvist sätt, och eftersom BT, till skillnad från övriga konkurrenter, inte får direkta ökningar av företagsskatten när företaget tänder fler fibrer. Efter en begäran från kommissionen meddelade UKCTA emellertid

att det var omöjligt att ange vad Altnet-företagen skulle ha fått betala i skatt om de hade bedömts på samma grunder som BT.

(47) GVA Grimley, konsulter inom området för affärsbeskattning av telekommunikationsbolag, kritiserar tillämpningen på BT av en justeringsmekanism som speglar förändringar i dess marknadsandelar och där tillämpningen är ogenomskinlig. GVA Grimley hävdar att för alla övriga egendomar som värderats enligt Intäkts- och utgiftsmetoden, är normal praxis att en omvärdering utan hänsyn till marknadsandelsanpassning skall äga rum vart femte år. Dessutom ifrågasätter företaget det sätt som denna marknadsandelsanpassning tillämpas på BT och konstaterar att det är svårt att se varför BT:s beskattningsbara värde skulle ha minskat från 1995 till 1999, i ett sammanhang där omsättning och vinst förbättrades. De hävdade vidare att VOA förklarade att ett par öppna koppartrådar hade ett beskattningsbart värde om cirka 50 brittiska pund, medan BT:s accessnät värderas till omkring 16 brittiska pund (BT:s totala beskattningsbara värde dividerat med antalet accessnät). Skillnaden borde visa att BT:s nät är undervärderat.

(48) Några av de svarande som redan nämnts samt andra, såsom Telewest Broadband, Cable and Wireless eller Easynet, tar upp andra frågor som rör beskattning av affärsverksamhet, men dessa frågor verkar inte vara direkt relaterade till de uppgifter som angavs i beslutet att inleda förfarandet. Några av dessa företag är till exempel oroade över att denna fastighetstaxering eventuellt skall tillämpas i samband med konkurrensen om accessnät. De klagar också på det faktum att nivån på beskattningen av affärsverksamhet är alltför hög ([9]), vilket utgör ett hinder mot investeringar, och att en period på fem år är oförenlig med förändringsstrukturen och förändringstakten inom teknik i telekommunikationsbranschen. ([10]) Ett företag hävdar också att vissa konkurrenter inte beskattas ([11]).

B. Synpunkter från BT och Kingston

Synpunkter från BT

(49) BT förklarade först att det i motsats till vad som hävdas i det inledande beslutet inte finns någon godtagen rangordning mellan värderingsmetoderna och, i de fall då hyresbelägg är tillgängliga, finns det inte heller någon regel princip som säger att hyresmetoden är den lämpligaste metoden. Den metod som VOA använder dikteras av vilket slag av egendom som skall bedömas och av tillgänglig bevisning. Det finns således inget godtycke hos VOA vad gäller valet av metod.

([9]) Synpunkter från Cable and Wireless, Telewest och Viatel.

([10]) Synpunkter från Telewest.

([11]) Synpunkter från Easynet.

(50) Även om BT värderas enligt en annan metod finns det ingen diskriminerande behandling mellan BT och andra skattebetalare: den lagenliga prövningen är densamma, och alla metoder syftar till att bedöma den hypotetiska hyra som det antas att affärsegendomen i fråga rimligtvis kunde uthyras för från år till år.

(51) BT hävdar att det inte finns något belägg för att det uppskattade beskattningsbara värdet för BT:s egendom har gett BT någon förmån i form av ett reducerat beskattningsunderlag jämfört med konkurrenterna. Den enda bevisning som kommissionen har lagt fram för att stödja detta påstående är en jämförelse av beskattningsbara värden med hänsyn till omsättningen.

(52) BT framhåller vidare att VOA på ett korrekt sätt drog slutsatsen att Intäkts- och utgiftsmetoden var den enda metod som var lämplig vid värderingen av BT:s nät, främst på grund av bristen på hyresbelägg för att uppskatta det beskattningsbara värdet på BT:s egendom i sin helhet. Varken hyresbelägg för accessnät ([12]) eller belägg för partiuthyrning ([13]) var tillgängliga vid värderingarna 1995 och 2000.

(53) BT förnekar att det fanns någon partiskhet i besvärssystemet eller i dess tillämpning på BT. Alla har rätt att överklaga och möjlighet att komma överens. Värderingen av BT:s nät var föremål för överklagande 1995. Avtalet inför värderingsdomstolen (Valuation Court) var inte ovanligt och innebär inte godtycke från VOA:s sida: möjligheten att uppnå ett avtal befriar inte VOA från dess lagenliga skyldighet att bestämma det årliga hyresvärdet för egendomen enligt det hypotetiska hyresnyckeltalet. Enligt BT är det också fel att säga att 1995 års värdering också tjänade som grund för fastställandet av värdena år 2000 och medförde tio års trygghet för BT: avtalet om 1995 års värdering ägde rum först år 2000 på grund av förseningar av de rättsliga förhandlingarna. BT utsattes sålunda för fem års otrygghet i fråga om 1995 års värdering. Prissättningen för 2000 avtalades samtidigt.

(54) BT förklarade att värderingen kan revideras under femårsperioden om ”materiella förändringar av omständigheterna” har ägt rum. En justeringsmekanism för marknadsandelar ansågs vara ett effektivt sätt att på årsbasis spegla nettoeffekten av dessa materiella förändringar av omständigheterna ([14]).

([12]) Den första hyrestariffen avseende uppdelade accessnät tillämpades från och med den 31 maj 2001, långt efter de föregående värderingstillfällena den 1 april 1993 och den 1 april 1998.

([13]) Den första regelmässiga bokföring som speglade överföringskontona för BT:s accesstjänster utarbetades för år 2001/02.

([14]) Denna mekanism som grundas på marknadsandelar förklaras ingående i beskrivningen av de brittiska myndigheternas synpunkter.

(55) Därför förklarade BT att kommissionen i sitt beslut att inleda förfarandet felaktigt hävdade att ökningar av värdet på BT:s infrastruktur inte tas med i beräkningen: i själva verket har BT varit föremål för granskningar med både upp- och nedskrivningar av värdet, beroende på om faktorer som ökade BT:s värde uppvägde de faktorer som minskade det ([15]).

(56) Enligt BT tycks det granskningssystem som tillämpas på Vtesse grundas på samma principer, om än på ett annat sätt: nyligen ianspråktagna fibrer blir ytterligare en del av dess egendom och värderas som en del av den. I fallet Vtesse är marknadsandelen inte ett lämpligt medel för bedömning av förändringar av det beskattningsbara värdet eftersom eventuella förändringar troligen inte kommer att märkas på grund av att Vtesse har så små marknadsandelar.

(57) BT framhåller slutligen att, om kommissionen beslutade att BT verkligen erhållit statligt stöd, kan den inte beordra att stödet skall återkrävas på grund av BT:s legitima förväntan att ett sådant stöd var lagligt, eller alternativt att det skulle utgöra ett befintligt stöd.

Synpunkter från Kingston

(58) Kingston hävdar att kommissionen inte har påvisat någon befintlig förmån, vare sig genom att visa att BT och Kingston har gynnats av en selektiv minskning av skattebördan eller genom att visa att andra företag får en ovanligt stor ökning. Företaget konstaterar att kommissionen inte har någon uppfattning om hur värderingen av Kingston har genomförts.

(59) Kingston anser att den enda bevisning för att en förmån kan ha beviljats BT är skillnaden i nyckeltalet skatter/intäkter mellan BT och Vtesse. Detta förhållande är emellertid irrelevant i fråga om fastighetstaxering som inte är en skatt på intäkter. För att ett sådant förhållande skall vara relevant borde Vtesse och Kingston eller BT vara direkt jämförbara företag, vilket inte är fallet med tanke på skillnaderna i storlek, omsättning och ekonomiska verksamheter. Slutligen uppskattar Kingston Vtesses förhållande till 0,39 %, medan dess eget förhållande skatter/intäkter uppskattningsvis är 4,5 % ([16]).

(60) Kingston förnekar att de befintliga olika värderingsmetoderna ger en selektiv förmån åt företaget. Enligt företaget använder VOA ett visst godtycke i värderingsprocessen, men det är inte ett ohämmat godtycke: egendomens art och bevisningens beskaffenhet bestämmer dess val, som ytterligare begränsas av omfattande rättspraxis. Det är inte möjligt att visa att Intäkts- och utgiftsmetoden gynnar Kingston eller BT, eftersom hyresmetoden inte är tillämplig på dem, medan Intäkts- och utgiftsmetoden inte är tillämplig på Vtesse, eftersom den inte är fördelaktig.

(61) Dessutom framhåller Kingston att ingen snedvridning av konkurrensen har påvisats, och att ingen hänvisning finns till övriga företag som konkurrerar med företaget. Som ett extra rättsligt bidrag föreslår företaget att potentiellt stöd som beviljats genom tillämpningen av det brittiska värderingssystemet skulle vara befintligt stöd.

IV. SYNPUNKTER FRÅN FÖRENADE KUNGARIKET

(62) De brittiska myndigheterna framhåller att skattesystemet är ett enhetligt lagenligt system som är tillämpligt på all egendom i affärsverksamhet i England och Wales, och vars syfte det är att upprätta en gemensam måttstock, genom vilken fastigheters värde bedöms. Denna måttstock är en uppskattning av den förväntade hyran för egendomen från år till år enligt vissa lagenliga antaganden avseende dess skick och de hypotetiska hyresförhållandena.

(63) Detta värde fastställs av VOA som anlitar professionella kvalificerade inhyrda inspektörer, och som enligt lagen måste utöva sin expertis på ett oberoende sätt. Dess beslut genomgår en oberoende granskning av värderingsdomstolen (Valuation Tribunal), och av högre instanser genom egendomsdomstolen (Lands Tribunal) och appellationsdomstolen (Court of Appeal).

(64) De brittiska myndigheterna förklarar vidare att VOA kan använda olika metoder för att värdera denna hypotetiska hyra. Värderingsmetoderna har samma mål, nämligen att fastställa det hypotetiska hyresförhållandet, och tillämpade på rätt sätt måste alla ge samma resultat. Befintligheten av flera metoder avses tillgodose en lång rad omständigheter när skatt skall tillämpas. Valet av en lämplig värderingsmetod är inte ett godtycklig beslut: det är beroende av vilken slags egendom det gäller och hur den tillgängliga bevisningen ser ut. Om det till exempel inte finns något vinstmotiv (sjukhus, skolor) för innehav, är Intäkts- och utgiftsmetoden därför inte tillämpbar och VOA kommer troligen att bedöma att den lämpligaste metoden är på *contractor's basis*.

4.1 Metod som valdes för BT and Kingston

(65) De brittiska myndigheterna förklarar att Intäkts- och utgiftsmetoden var den enda som var tillgänglig för att bedöma BT:s och Kingstons egendomar. De hävdar att

([15]) BT:s beskattningsbara värde i England ökade sålunda 2003 från 443,5 miljoner brittiska pund till 447,5 miljoner brittiska pund. 2004 ökade detta värde i England till 450,6 miljoner brittiska pund.

([16]) Kingstons egendom i Hulls storstadsregion bedömdes enligt Intäkts- och utgiftsmetoden till 5,1 miljoner brittiska pund i sammanställningen år 2000. Kingston hävdar att den omsättning som härrörde från området uppgick till omkring 50 miljoner brittiska pund. Om vederbörlig multiplikator på 44 % används skulle resultatet bli ett förhållande intäkter/skatt på omkring 4,5 %.

VOA:s arbetsgrupp av oberoende experter ([17]), som arbetade med att bedöma deras egendomar, under alla värderingsperioder, inbegripet 2005-2010, drog slutsatsen att det inte fanns tillräcklig bevisning för att bedöma det beskattningsbara värdet på BT:s och Kingstons nät på grundval av hyresmetoden Denna slutsats accepterades av värderingsdomstolen (Valuation Tribunal) i det aktuella ärendet ([18]). De hävdar vidare att Intäkts- och utgiftsmetoden är den enda metod som kunde spegla den unika fördel som BT åtnjuter på grund av dess allmänna utbredning.

(66) De brittiska myndigheterna hävdar att hyresmetoden inte kunde användas för BT och Kingston. På denna punkt betonar de först att frågan om tillgång till hyresbevisning måste bedömas vid den tidpunkt då värderingen genomfördes. Därför kan till exempel möjligheten att använda hyresmetoden för perioden 1995-2000 betraktas enbart på grundval av information som var tillgänglig vid ”det föregående värderingstillfället”, dvs. den 1 april 1993. Därför hävdar de brittiska myndigheterna att tredje part och kommissionen har fel när de antar att den marknadsbevisning som nu är tillgänglig är relevant för frågan om huruvida beräkningarna 1995 och 2000 kunde ha sammanställts på grundval av hyresmetoden

(67) Med hänsyn till sammanställningarna 1995 kan därför endast information som fanns tillgänglig 1993 beaktas. I beslutet att inleda förfarandet föreslog kommissionen två möjliga källor för hyresbevisning: antingen den hyra som BT tar emot när företaget hyr ut sin egen infrastruktur eller överföringspriser mellan BT:s detaljhandel och grossisthandel. De brittiska myndigheterna hävdar att ingen av dessa metoder var tillgängliga för VOA 1993. Detta år hyrde BT inte ut någon betydande del av sin infrastruktur och företaget var inte uppbyggt på ett sådant sätt att det skilde på sin detalj- och grossisthandel.

(68) Beträffande sammanställningen år 2000, som grundades på information som var tillgänglig 1998, medger de brittiska myndigheterna att det vid den tidpunkten fanns begränsad hyresbevisning från fiberoptiknät som började tillhandahållas företag i enlighet med så kallade kontrakt om brukningsrättigheter som inte kan upphävas (Indefeasible Rights of Use (IRU) contracts). Denna bevisning var emellertid begränsad och tillämpades bara på fiberoptiknät som användes för överföring av högvolymtjänster och var därför relevant för en extremt begränsad andel av BT:s egendom. De medger också att det fanns separata detaljhandels- och grossisthandelsavdelningar 1998, men accessverksamheten, som är en väsentlig del av BT:s verksamheter, drevs på en *end to end*-basis utan överföringar till övriga avdelningar. Därför kunde överföringsbetalningar inte användas för att värdera hela BT:s nätverk.

(69) När det gäller sammanställningen år 2005 gäller samma anmärkningar som ovan. De brittiska myndigheterna förnekar också att, i motsats till Altnets förslag, avgifterna vid konkurrens om accessnät ger någon bevisning om uthyrning som kunde ligga till grund för en uppskattning av BT:s egendom. Prislistan för linjeuthyrning en gros (Wholesale Line Rental, WLR) var till exempel tillgänglig från augusti 2002. Det är en produkt som BT är skyldig att tillhandahålla till andra teleföretag och som gör det möjligt för dem att erbjuda både linjeuthyrning och samtal till kunder över BT:s lokala nät. Den ersättning som teleföretagen betalar till BT motsvarar dock inte hyra för det lokala nätet. Det utgör betalning för en tjänst, eftersom BT bland annat måste sörja för underhåll av linjen, växelstationer, fakturering, FoU, felreparationer, parkabelutrustning och elektricitet. Därför hävdar de brittiska myndigheterna att i motsats till Vtesses och Altnets antagande kan det inte jämställas med en hyra per linje för accessnäten. De kommer till samma slutsats i fråga om tariffen Calls and Access, som var en föregångare till WLR-produkten och tillgänglig från 1998. Den omfattade samma tjänster som WLR. Dessutom regleras BT:s tariff för linjehyra och avgift vid uppdelning av accessnätet av OFCOM. De är inte öppna marknadshyror och därför kan ingen större vikt ges åt dessa tariffer som bevisning på uthyrningsvärde ([19]). Därför hävdar VOA att de inte har några belägg för uthyrningen av huvudparten av BT:s och Kingstons nät, dvs. deras lokala nät.

(70) De brittiska myndigheterna förklarade även att uthyrningsbevis som används vid tillämpning av hyresmetoden för andra teleföretag än BT och Kingston inte kan användas för att värdera dessa två företags egendom. BT och Kingston, å ena sidan, och andra teleföretag, å den andra, kan inte på något sätt jämföras. BT och Kingstons nät är främst lokala nät som i BT:s fall betjänar miljontals personer, medan de flesta andra teleföretags nät främst är växel- och transmissionsnät som betjänar ett fåtal värdefulla storkunder med stora volymer. En egendoms värde påverkas av många faktorer, däribland funktion, fysisk utformning, omfattning och de regler som gäller för dess drift. Mot bakgrund av olika egendomars skillnader och bristen på jämförbarhet kan inte belägg för uthyrning från teleföretag av exempelvis fiberoptiska nät, tillämpas direkt på BT/Kingston. Av samma skäl hävdar de brittiska myndigheterna att bevis

([17]) Dessa omfattar specialistkonsulter från *National Economic Research Associates* (NERA), som var förordnade av VOA att utarbeta en modell som skulle ge en uppskattning av BT:s framtida intäkter och verksamhetskostnader.

([18]) *British Telecommunications plc* mot *Central Valuation Officer*, den 19 mars 1998.

([19]) De brittiska myndigheterna citerar *Poplar Union Assessment Committee* v *Roberts* [1922] 2 AC 93

om uthyrning från kabel-tv-företag inte kan tillämpas på BT eller Kingston, i motsats till kommissionens förslag i beslutet att inleda förfarandet.

(71) När det gäller förslaget att delar av BT:s egendom kunde ha värderats med hänsyn till uthyrningsbevisning som härrörde från andra nät och därefter återstoden genom intäkts- och utgiftsmetoden, hävdar de brittiska myndigheterna att en sådan metod inte var genomförbar. Ett sådant tillvägagångssätt skulle förutsätta att det fanns separata fysiska delar i BT:s nät för vart och ett av de olika företag som BT är knutet till. De brittiska myndigheterna konstaterar däremot att enligt brittisk rättspraxis om tillämpningen av företagsskatt ([20]) måste intilliggande egendom inom samma bransch, som BT:s och Kingstons nät, värderas som en enhetlig egendom. Att dela upp egendom inom samma bransch skulle leda till värderingssnedvridningar, eftersom summan av värdet på delar av en egendom sällan överensstämmer med värdet på helheten.

(72) Det är närmare bestämt inte möjligt att försöka dela upp BT:s huvudnät, stora volym och fiberoptiknät som konkurrerar med Vtesses verksamhet och uppskatta dess taxeringsvärde med hänsyn till hyra som betalas av konkurrerande teleföretag. Det beror på att samma infrastruktur även används för de telefontjänster med små volymer som tillhandahålls till BT:s 29 miljoner kunder som utgörs av hushåll. Det är fysiskt omöjligt att dela upp BT:s eller Kingstons nät i självständiga enheter som kan upplåtas eller användas separat, på grund av deras fysiska och funktionella integrering.

(73) Även om det skulle vara möjligt att värdera separata delar av BT:s och Kingstons egendom och värdera dem enligt en annan metod än intäkts- och utgiftsmetoden, skulle problemet om hur återstoden skall värderas kvarstå, eftersom intäkts- och utgiftsmetoden endast kan tillämpas på dessa företags nätverk i sin helhet.

4.2 Tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden på BT och Kingston.

(74) De brittiska myndigheterna lämnade ingående förklaringar om hur intäkts- och utgiftsmetoden tillämpas på BT och Kingston.

([20]) Se till exempel *Brewin (VO) v Railway Executive* (1952) 45 R&IT 553

Värdering av BT

(75) Värderingarna har utförts av oberoende exporter i enlighet med de allmänna reglerna för tillämpning av intäkts- och utgiftsmetoden ([21]). Även om utformningen och de resulterande beräkningarna är komplexa, ger följande paragrafer en kort överblick över hur värderingen utfördes för perioden 1995-2000.

(76) Värderingen enligt intäkts- och utgiftsmetoden tar de förväntade intäkter som är relevanta för den beskattningsbara verksamheten i BT:s egendom och drar av de relevanta kostnaderna. Expertkonsulter (National Economic Research Associates – NERA) fick i uppdrag av VOA att ta fram en modell för att uppskatta framtida intäkter och driftskostnader under en femårsperiod som härrör från verksamheten inom BT:s egendom upptagna i skatteunderlaget Central List i England och Wales, samt återstoden av nätet i Skottland och Nordirland. En sammanfattande beskrivning av NERA-modellen och bakgrundskalkyler för 1995, 2000 och 2005 års värderingar har överlämnats av de brittiska myndigheterna.

(77) Målet med NERA-modellen var att förutsäga troliga intäkter och driftskostnader från BT:s nät i hela Förenade kungariket, i samband med värderingshypotesen för en femårsperiod. I den hypotesen förutses en uthyrning av den beskattningsbara delen av BT:s nät den 1 april 1993, men med hänsyn till dess fysiska skick, konkurrerande näts tillstånd samt återstoden av den fysiska omgivningen den 1 april 1995. NERA-modellen utgick från aktuella intäkter och driftskostnader från året före det föregående värderingsdatumet, eftersom dessa skulle vara kända för budgivarna i det hypotetiska hyresförhållandet. Observationer av en lång rad tidigare statistik användes för att ta fram elasticiteter som användes för att ställa prognos för rörelser på hela telemarknaden och BT:s andel av den under fem år.

(78) När det gäller BT beslutade VOA att använda de prognostiserade kostnaderna och intäkterna över en femårsperiod i stället för den vanliga ettårsperioden. De brittiska myndigheterna förklarade att under vissa omständigheter kan tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden innebära att hänsyn tas till lönsamhetsnivåer för flera kommande år, om resultatet för ett enstaka år inte kan anses vara typiskt för framtiden. För BT förutspådde VOA att med utgångspunkt från det föregående värderingsdatumet skulle den framtida lönsamhetskurvan påverkas av utsikten om ökad konkurrens, prisreglering, en betydande ökning av konkurrerande nät och förändringar av arten av tillhandahållna tjänster. Av dessa skäl måste man finna en metod som byggde på prognostiserad lönsamhet under en femårsperiod för att värdera vilken

([21]) The Receipts and Expenditure Method of Valuation for Non-Domestic Rating, A Guidance Note – juli 1997. Utgiven av Royal Institution of Chartered Surveyors (RICS).

hyra som en hypotetisk arrendator, utifrån det förra värderingsdatumet, skulle vara beredd att betala för BT:s nät under den perioden ([22]).

(79) Efter att ha uppskattat intäkter och driftskostnader för de kommande fem åren är nästa steg i värderingen enligt intäkts- och utgiftsmetoden att dra av den hypotetiska arrendatorns uppskattade anläggningskostnader för den prognostiserade femårsperioden för utrustning som inte utgör en del av egendomen, men som krävs för att tjäna in de uppskattade intäkterna. Denna utrustning delas in i två kategorier: (a) ej beskattningsbara lokaler och maskiner som måste anskaffas under femårsperioden, som ersättning för befintlig utrustning eller i andra avseenden, och (b) tillägg till det nät som inte tagits i drift den 1 april 1995, men som planeras att uppföras under femårsperioden.

(80) Nästa steg är den förutspådda förändringen av rörelsekapital under vart och ett av de fem åren i prognosperioden. Den årliga förändringen dras av från nettointäkter och ovanstående anläggningskostnader. Detta ger ett delbart saldo som utgör totalsumman av hyran och arrendatorns nödvändiga kassaflöde. Nästa steg är att bedöma arrendatorns nödvändiga kassaflöde.

(81) Det är arrendatorns nödvändiga kapitalavkastning i början av året, justerad mot kapitalförändringar under året. Arrendatorns kapital i början av det hypotetiska hyresförhållandet består av rörelsekapital och materiella tillgångar, närmare bestämt ej beskattningsbara lokaler och maskiner. Förändringen av arrendatorns totala kapital uppskattas för varje år. Förändringar av värdet på materiella tillgångar uppkommer varje år till följd av förändringar av kostnaderna för utbytta tillgångar, avskrivning av befintliga tillgångar och anskaffning av nya tillgångar eller utbytestillgångar, och dessa förändringar har uppskattats för en femårsperiod.

(82) Arrendatorns nödvändiga avkastning ansågs vara 16,2 % i nominella termer ([23]). Detta är en uppskattning av BT:s kapitalkostnad som viktat medelvärde (WACC) i nominella bruttotermer den 1 april 1993 – det relevanta föregående värderingsdatumet. På så vis beräknas arrendatorns nödvändiga kassaflöde vid årets slut. Eftersom intäkter, kostnader och anläggningskostnader uppstår under hela året, precis som hyra betalas under hela året, uttrycks det nödvändiga kassaflödet vid årets slut halvårsvis genom tillämpning av en nuvärdefaktor för sex månader på 16,2 %.

(83) Arrendatorns nödvändiga kassaflöde dras av från det delbara saldot, vilket ger ett restkassaflöde för varje år, eftersom det kassaflödet härrör från transaktioner som ägde rum under året. Kapitalvärdet för varje års kassaflöde (på 16,2 %) summeras sedan och delas med summan av nuvärdefaktorerna (motsvarande fem års inköp på 16,2 %).

(84) Resultatet, 700 636 855 brittiska pund, utgör det uppskattade hyresanbud som den hypotetiska arrendatorn kunde ha råd att lägga för att behålla en avkastning på 16,2 % på den kapitalinvestering denne skulle behöva göra för att generera de intäkter som anbudet skulle bygga på. Det näst sista steget i värderingen rör fördelningen av det brittiska ackumulerade värdet *cumulo* på över 700 miljoner brittiska pund till England och Wales. I frånvaro av några direkta bevis på telekommunikationstrafik i något land i Förenade kungariket har det förutsatts att den troligtvis korrekta fördelningen bör avse spridningen av den ekonomiska verksamheten till de olika delarna av Förenade kungariket. På grundval av detta bevis fördelades 84,8 % av det brittiska ackumulerade värdet till England och 4,2 % till Wales.

(85) De därav följande siffrorna omfattar ett antal fastigheter som ägs och förvaltas av BT, men som inte är upptagna som fastigheter i skatteunderlaget Central List. Dessa fastigheter kunde värderas direkt utifrån hyresmetoden och taxeras separat med 149 167 870 brittiska pund i England och 3 822 485 brittiska pund i Wales. Det sista steget i värderingen omfattar avdrag av de separat uppskattade taxeringsvärdena för att få fram det slutliga taxeringsvärdet för egendomarna i Central List, som var 445 miljoner brittiska pund i England och 25 miljoner brittiska pund i Wales.

(86) Samma metod tillämpades för de följande två värderingsperioderna, med utgångspunkt i BT:s faktiska räkenskaper för år 1997/98 för perioden 2000-2005, och för år 2002/03 för perioden 2005-2010. VOA satte arrendatorns nödvändiga avkastning på kapitalinvesteringar till 14,25 % för perioden 2000-2005 och en nödvändig avkastning på 12,25 % för perioden 2005-2010, eftersom denna minskning speglar inflationskurvan.

(87) Tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden på BT har lett till följande taxeringsvärden sedan 1995:

Lista	England	Wales
1995-2000	445 miljoner GBP	25 miljoner GBP
2000-2005	467 miljoner GBP	26 miljoner GBP
2005-2010	530 miljoner GBP	24 miljoner GBP

([22]) Man måste komma ihåg att även om det hypotetiska hyresförhållandet måste löpa från år till år, får man inte anta att det endast skall löpa i ett år. Man måste tvärtom anta att det finns rimliga utsikter att det fortsätter. Se *R v. South Staffordshire Waterworks Co* (1865) 16 QBD 359 at 370.

([23]) 12,27 % i reella termer.

(88) I fråga om värderingen för 1995-2000 erkänner de brittiska myndigheterna att syftet med tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden på BT för den perioden var en uppgörelse som gjorts efter fem års tvist och förhandlingar. VOA har befogenhet att träffa en uppgörelse, vilket är brukligt vid tillämpningen av fastighetsskatt ([24]). VOA får inte nå en uppgörelse på en grund som inte utgör det korrekta taxeringsvärdet för den berörda egendomen. De brittiska myndigheterna understryker att uppgörelsen med BT bekräftade att deras egendom skulle värderas enligt intäkts- och utgiftsmetoden, snarare än *contractor's basis*-metoden som föredrogs av BT, och att det resulterade i ett taxeringsvärde som var betydligt högre än det värde som BT framhöll.

(89) När det gäller det påstående som Vtesse gjorde efter beslutet av värderingsdomstolen (Valuation Tribunal) ([25]), kom VOA och BT överens om ett taxeringsvärde för BT:s nät som var 15 % lägre än den ursprungliga värderingen av VOA., De brittiska myndigheterna förklarade att skillnaden kan förklaras med att den värdering som gjordes efter värderingsdomstolens beslut var resultatet av en noggrannare analys. När VOA och dess ekonomiska rådgivare, NERA, tog fram den första värderingen som lades fram inför värderingsdomstolen (Valuation Tribunal), kunde de inte få fullständiga uppgifter om BT:s tidigare intäkter, priser, volymer och kostnader, eftersom de inte hade verktygen för att tvinga BT att överlämna denna information. BT överklagade beslutet i Lands Tribunal. Utfrågningen i Lands Tribunal är en ny utfrågning ([26]). Dessutom kunde VOA vid det här stadiet i processen utfärda informationsföreläggan-den och få fram relevant information från BT. I synnerhet för värderingen år 2000 kunde VOA och NERA få fram viktiga data som de inte hade tillgång till 1997, bland annat en fullständig analys av BT:s intäkter och kostnader för 1992-1993, BT:s femårsplan som tagits fram före det föregående värderingsdatumet, tidigare uppgifter om linje- och samtalsvolymer och priser, samt volymer och priser för hyrda linjer. Denna nya information påverkade alla viktiga delar i värderingen, däribland prognosen av intäkter och driftskostnader, kommande anläggningskostnader och den hypotetiske arrendatorns nödvändiga avkastning.

(90) Vissa förändringar tenderade att öka taxeringsvärdet. Detta var fallet med följande faktorer:

— VOA satte slutligen arrendatorns nödvändiga avkastning till 12,27 % i reella siffror, i stället för 12,5 %, som ursprungligen antagits av värderingsdomstolen (Valuation Tribunal).

— Anläggningskostnaderna för arrendatorns icke beskattningsbara tillgångar nedjusterades betydligt, särskilt med hjälp av informationen i BT:s affärsplan från 1993, som inte var tillgänglig 1997.

— Kostnaden per friställande sänktes från GBP 50 000 till GBP 33 900 för 1992-1993.

(91) Den faktor som sänkte taxeringsvärdet mest var förändringen av prognosen för kommande intäkter och kostnader. I den reviderade versionen förutspåddes högre vinst under det första året, och lägre under de följande åren jämfört med de prognoser som användes i 1997 års värdering. Dessa förändringar kan närmare bestämt hänföras till följande faktorer:

— X-faktorn i pristaket ([27]) 1997-1998 ändrades från - 4,5 % till - 7,5 % eftersom förändringen till - 4,5 % som ägde rum 1997 och som användes i 1997 års värdering inte rimligen kunde ha förutspåtts vid det föregående värderingsdatumet.

— Prognosen för den årliga minskningen av andelen för avbrott per minut ([28]) ökades från - 3 % till - 12 %, eftersom det i 1997 års prognos inte togs tillräcklig hänsyn till den minskade storleken på anslutningsförlust, då priserna på växellinjen ökade snabbare än kostnaderna.

— I 1997 års värdering antog VOA och NERA att priserna för hyrda inrikeslinjer skulle öka med inflationen. Detta antagande stöddes inte av data om tidigare priser på hyrda linjer som senare tillhandahölls av BT, och dessa priser antogs förbli oförändrade i samband med 2000 års värdering.

— I 2000 års värdering gjordes ett avdrag för extra entreprenadkostnader.

(92) De sammanlagda effekterna av dessa faktorer innebar att den slutliga värderingen var lägre än den som ursprungligen beräknats av VOA 1997.

([24]) Vid värderingarna av taxeringslistorna 2000-2005 kom det till exempel in fler än 1,17 miljoner överklaganden, varav runt 845 000 drogs tillbaka eller blev föremål för en uppgörelse.

([25]) Se fotnot 18.

([26]) Överklagandet till Lands Tribunal omfattar en fullständig, ny utfrågning under en period på 13 veckor inför en kommitté med två inspektörer och en advokat med titeln QC. värderingsdomstolen däremot använde sig av en lekmannajury och höll bara på i fyra veckor.

([27]) BT:s huvudsakliga detaljförsäljning av telekommunikationstjänster omfattades av prisreglering. Under ett bestämt år tilläts inte prisförändringen för BT:s reglerade detaljförsäljning av tjänster överskrida RPI-X, där RPI är den årliga procentuella förändringen i hela det ekonomiska indexet för detaljförsäljning. X-faktorn fastslogs av OFCOM. 1992 hade OFCOM fastställt värdet av X-faktorn till 7,5 % per år mellan 1993/1994 till 1996/1997.

([28]) BT:s anslutningsförlust är företagets förlust vid tillhandahållandet av växellinjer.

(93) När det slutligen gäller den undran som kommissionen gav uttryck för i sitt beslut att inleda förfarandet om huruvida det i intäkts- och utgiftsmetoden tas korrekt hänsyn till den möjliga ineffektiviteten och lägre lönsamheten hos de företag som metoden tillämpas på, svarar de brittiska myndigheterna att värderingen görs utifrån ett antagande om genomsnittlig effektivitet. När det finns bevis för lägre effektivitet än genomsnittet måste bedömare som använder intäkts- och utgiftsmetoden justera till intäkter och utgifter som bedöms rimliga. De brittiska myndigheterna hävdar att det finns bevis för att BT har en genomsnittlig effektivitetsnivå ([29]) och bedömningen var att det inte behövdes någon justering för att göra en korrekt värdering av företagets egendom. När det gäller den allmänna serviceskyldigheten och hur den beaktades vid värderingen av BT, förklarade de brittiska myndigheterna att det inte gjordes något särskilt avdrag för en sådan skyldighet. Kostnaderna för serviceskyldigheten ingår i de prognostiserade totala anläggningskostnaderna för utbyggnad av nätet och i de totala driftskostnaderna. De ökade intäkterna från service till kunder enligt serviceskyldigheten och från ett eventuellt främjande av varumärket till följd av serviceskyldigheten ingår i de prognostiserade intäkterna.

Värdering av Kingston

(94) Ett liknande men mycket enklare tillvägagångssätt vid användningen av intäkts- och utgiftsmetoden tillämpades på Kingston. Det togs inte fram någon modell för att förutsäga trolig omsättning från verksamhet med egendomen under en femårsperiod. Anledningen till detta är att det inte finns några nät som betjänar hushåll som konkurrerar med Kingston i storstadsregionen Hull, ingen kabel-tv och liten konkurrens om kommersiella linjer. Beroende på den stabilare situationen på Kingstons marknad i Hull beslutades det att det inte behövdes någon femårsprognos.

(95) Under perioden 1995-2000 riktades i stället blicken mot den faktiska omsättningen och driftskostnaderna under de tre år som föregick det föregående värderingsdatumet och utifrån detta gjordes antagandet att den hypotetiske arrendatorn rimligen skulle kunna räkna med en nettoinkomst på runt 9,5 miljoner brittiska pund per år före hyra. Arrendatorns nödvändiga avkastning sattes till 12,5 % av värdet på de icke beskattningsbara tillgångarna (uppskattades till 64 miljoner brittiska pund), vilket ger en avkastning på 8 miljoner brittiska pund som skall dras från nettoinkomsten. Återstoden på 1,5 miljoner brittiska pund kan användas till hyra och fastslogs som Kingstons taxeringsvärde för perioden. Samma metod, att använda de siffror som var tillgängliga 1998 och 2003, gav ett taxeringsvärde på 5,1 miljoner brittiska pund för perioden 2000-2005 respektive 7 miljoner brittiska pund för perioden 2005-2010.

4.3 **Granskning**

(96) De brittiska myndigheterna gav också förklaringar om den granskning som tillämpats på BT. De förklarade att enligt Schedule 6 i LGFA 1988 har BT som vilken annan skattebetalare som helst rätt att få sitt taxeringsvärde ändrat om det inträffar en betydande förändring av omständigheterna under den femåriga värderingsperioden. Den betydande förändringen skall tas med i beräkningen om den inträffar vid det föregående värderingsdatumet. När det gäller BT inträffar betydande förändringar varje dag, antingen till följd av utvidgningen av BT:s nät (ökning) eller till följd av spridningen av konkurrerande nät (minskning) ([30]). Teoretiskt sett borde en värdering med hjälp av intäkts- och utgiftsmetoden äga rum varje år, med hänsyn till hur dessa väsentliga förändringar kan ha ändrat BT:s femårsplan vid tiden för det föregående värderingsdatumet. De brittiska myndigheterna föredrog och BT instämde i att i stället för denna komplexa metod tillämpa en justeringsmetod, som bygger på utvecklingen av BT:s marknadsandel i jämförelse med dess marknadsandel året innan taxeringslistan påbörjades, och att använda uppgifter som publicerats av OFCOM.

(97) Denna marknadsandel beräknades genom att dividera summan av alla kategorier av BT:s relevanta intäkter med summan av alla motsvarande kategorier av intäkter för fast telefoni på den brittiska marknaden. De relevanta kategorierna är: a) lokalsamtal, b) rikssamtal, c) internationella samtal, d) samtal till mobiltelefoner, e) andra samtal, f) anslutningar till växellinjer, g) uthyrningar av växellinjer, h) hyra för inrikes privatleasade uthyrningar (denna kategori omfattar den marknad som BT och Vtesse konkurrerar på), i) inrikes privatleasade anslutningar, j) internationella privatleasade kretsar, k) uppkoppling och l) telex (endast i 1995 års förteckning).

(98) Som ett exempel från 2000-2005 års förteckning var BT:s marknadsandel, med hjälp av en sådan beräkning, 68,47 % år 2000. Taxeringsvärdet på företagets egendom var 467 miljoner brittiska pund i England och 26 miljoner i Wales år 2000. För det följande året hade BT:s marknadsandel fallit till 65,03 %. Taxeringsvärdet för 2001 sattes därför till 467 miljoner brittiska pund × 65,03 %/68,47 % = 443 miljoner brittiska pund för England och 26 miljoner brittiska pund × 65,03 %/68,47 % = 24,7 miljoner brittiska

([29]) De brittiska myndigheterna tog hänsyn till bevis från undersökningar som visade att BT är effektivt. När man exempelvis jämför med amerikanska lokala växeloperatörer, som allmänt anses vara någorlunda produktiva och för vilka det finns tillgängliga detaljerade uppgifter om kostnader och volymer ligger BT inom eller nära den övre tiondedelen i fråga om produktivitet.

([30]) De förhållanden som kan anses vara betydande förändringar av omständigheter beskrivs i punkt 2.7 i bilaga 6. Dessa förhållanden omfattar i synnerhet ”förhållanden som påverkar tillgångarnas fysiska tillstånd eller fysiska utnyttjande”, och ”förhållanden som påverkar det fysiska tillståndet av den plats där egendomen är belägen.”

pund för Wales. Året efter antyddes i uppgifter från OFCOM en liten minskning av företagets marknadsandel, vilket dock inte ledde till någon minskning av BT:s taxeringsvärde. Under åren 2003-2004 och 2004-2005 ökade BT:s marknadsandel till 67,6 % respektive 68,0 %, Jämfört med referensmarknadsandelen under 2000 ([31]) gav det taxeringsvärden på 447,5 miljoner brittiska pund respektive 450,6 miljoner brittiska pund ([32]).

(99) Denna metod gav följande resultat för perioderna 1995-2000 och 2000-2005.

BT	Lista	England	Wales
01.04.1995	1995	445 miljoner GBP	25 miljoner GBP
01.04.1996	1995	412 miljoner GBP	23 miljoner GBP
01.04.1997	1995	392 miljoner GBP	22 miljoner GBP
01.04.1998	1995	366 miljoner GBP	20 miljoner GBP
01.04.1999	1995	347 miljoner GBP	19 miljoner GBP
01.04.2000	2000	467 miljoner GBP	26 miljoner GBP
01.04.2001	2000	443,5 miljoner GBP	24,7 miljoner GBP
01.04.2002	2000	443,5 miljoner GBP	24,7 miljoner GBP
01.04.2003	2000	447,5 miljoner GBP	24,9 miljoner GBP
01.04.2004	2000	450,6 miljoner GBP	25,1 miljoner GBP

(100) För perioden 2005-2010 angav de brittiska myndigheterna att på grund av bristen på tillgängliga uppgifter från OFCOM kunde den revision som tillämpats för de två första perioderna inte fortsätta ([33]). I stället för det förra systemet avser de brittiska myndigheterna att tillämpa en fullständig intäkts- och utgiftsmetod för varje år, vilket kommer att spegla alla fysiska förändringar, däribland nya fibrer som tas i bruk, men i de ekonomiska villkorssammanhang som gällde vid det föregående värderingsdatumet ([34]). Detta system håller fortfarande på att färdigställas.

([31]) Med tillämpning av en reviderad marknadsandel för BT år 2000, enligt färska uppgifter från OFCOM. Denna marknadsandel låg på 70,5 %.

([32]) […]. VOA påstår att förlusten av trafik till mobiltelefonin inte är en betydande förändring för 2000 års taxeringslista.

([33]) Eftersom BT:s position på marknaden har förändrats, har inte OFCOM längre samma befogenhet att samla in relevanta marknadsdata som tidigare.

([34]) Det innebär att prognosen kommer att vara den som skulle ha förutspåtts från den 1 april 2003, men utifrån antagandet att den fysiska miljön (däribland den fysiska omfattningen av både BT:s och andra teleföretags nät) var i samma skick som det var i början av året då revisionen gjordes.

(101) När det gäller Kingston tillämpades ingen revision. Enligt de brittiska myndigheterna gjordes ingen justering för 1995 och 2000 års taxeringslistor av den anledningen att inga konkurrenter byggde nät i storstadsregionen Kingston upon Hull och att Kingston redan hade en nättäckning på nära 100 % i området, därför byggde företaget inte ut nätet.

4.4 **Förekomst av förmån**

(102) De brittiska myndigheterna understryker först att samma resultat bör nås med alla värderingsmetoder: den hypotetiska hyra som skulle betalas för egendomen. Därför är inte det faktum att olika värderingsmetoder tillämpades för BT och Kingston och andra teleföretag en indikation på att de förstnämnda skulle ha fått en förmån.

(103) De anser att befintlighet av en selektiv förmån kan visas på två sätt,

a) antingen genom att det framkom att en värdering med hjälp av intäkts- och utgiftsmetoden skulle ha gett andra teleföretag än BT och Kingston ett lägre taxeringsvärde än det som togs fram med hyresmetoden, vilket skulle visa att intäkts- och utgiftsmetoden är felaktig eller systematiskt underskattar värde,

b) eller genom att det med hjälp av korrekta och relevanta jämförelser framkom att andra teleföretag hade ett oproportionerligt högt taxeringsvärde jämfört med BT och Kingston.

(104) För att kunna fastslå a) skulle det krävas att värderingar enligt intäkts- och utgiftsmetoden utfördes på de andra teleföretagen, för att man skulle se om jämförbara resultat uppnåddes med intäkts- och utgiftsmetoden och med hyresmetoden. Inget av de andra teleföretagen har gjort en sådan jämförelse och de brittiska myndigheterna utgår ifrån att om värderingen av deras nät verkligen hade varit lägre med intäkts- och utgiftsmetoden skulle representanter för Altnet och Vtesse ha tagit upp denna fråga ([35]). När det gäller VOA har de inte tillgång till dessa teleföretags affärsplaner. Därför kan de inte taxera deras uppskattade intäkter och utgifter som härrör från verksamhet inom deras nät, och fastställa vilken hyra de skulle vara beredda att betala enligt intäkts- och utgiftsmetoden.

([35]) De brittiska myndigheterna noterar att Altnet i sina synpunkter hävdade att en värdering enligt metoden för intäkter och utgifter av deras nät för 2000 års lista skulle ha gett en nolltaxering. De brittiska myndigheterna svarade att detta inte överensstämmer med de faktiska hyrorna och med affärsplanerna som dessa faktiska hyror måste ha justerats mot.

(105) När det gäller b) konstaterar de brittiska myndigheterna att Vtesse och kommissionen föreslog att man skulle jämföra den procent av intäkterna som Vtesse betalade i skatt med den procent av intäkterna som BT och Kingston betalade. De brittiska myndigheterna påpekar för det första att detta relationstal är irrelevant. De hävdar att skatten är en skatt på egendomens värde, inte på intäkter, vinster eller kapitalvinster. Värdet på en tillgång hänger inte ihop med den enskilda innehavarens omsättning: Två företag kan ha lika stora fastigheter, men deras omsättning kan vara mycket olika beroende på företagets art och framgång. Även arrendatorer inom samma bransch kan ha dramatiskt olika omsättningar, beroende på produktivitet. Följaktligen är inte intäkter en indikation på hur hög hyra som kan fastställas vid ”prutande” på marknaden och att lägga någon vikt vid en påstådd olikhet mellan olika procent av intäkter som går till skatter är fel.

(106) I alla händelser påpekar de brittiska myndigheterna att det korrekta nyckeltalet skatter och intäkter ([36]) för BT och Kingston i Förenade kungariket var följande:

	1995/96	2000/01	2005/06
BT	3,0 %	2,7 %	3,6 %
Kingston	1,0 %	4,0 %	3,4 %

(107) De brittiska myndigheterna förklarade att skillnaden mellan det nyckeltal de fick fram för BT och det nyckeltal som beräknades av Vtesse för BT (2 %) kan förklaras av att Vtesse jämförde BT:s intäkter i Förenade kungariket med taxeringsvärdet på dess nät i England och Wales. Vtesse tog inte hänsyn till separat taxerade fastigheter och taxeringsvärdet på BT:s egendom i Skottland och Nordirland. Skillnaden mellan de nyckeltal som Vtesse och de brittiska myndigheterna har tillhandahållit kan vidare förklaras med att de brittiska myndigheterna beräknade nyckeltalet för skatter och intäkter med hjälp av reviderade intäkter för BT och Kingston, som hade justerats för att beakta irrelevanta intäkter och hade normaliserats för att spegla kommande, prognostiserade tendenser.

(108) I vilket fall som helst, även om metoden procent av intäkter skulle ha någon giltighet hävdar de brittiska myndigheterna att de siffror som Vtesse har tillhandahållit och som används av kommissionen i beslutet att inleda förfarandet, inte pekar på någon förmån för BT. De konstaterar tvärtom att när Altnets teleföretag i sin helhet jämförs med BT visar intäktsprocenten att BT inte betalar mindre än Altnets företag. Sista året på 2000 års lista hade BT ungefär 70 % av det totala taxeringsvärdet för fast telefoni och ungefär 71,6 % av intäkterna från samtal och uppkoppling samt en mindre intäktsprocent från andra fasta marknader. Enligt de brittiska myndigheterna visar dessa siffror att det inte finns något systemrelaterat problem med värderingen i 1995 och 2000 års listor.

([36]) Nivån på intäkter som används i dessa värderingar är en siffra, anpassad till Förenade kungariket, som tar bort irrelevanta intäkter.

(109) På frågan om marginalbeskattning förnekar de brittiska myndigheterna att de olika sätten att taxera tillägg av fibrer innebär någon förmån för BT eller Kingston. Startpunkten för taxering av teleföretags fibrer enligt hyresmetoden är när fibrerna tas i bruk. Nya fibrer behandlas inte på detta sätt för BT och Kingston enligt intäkts- och utgiftsmetoden.

(110) Genom intäkts- och utgiftsmetoden uppskattas intäkter och utgifter för de kommande fem åren. De fibrer som behövs för BT:s verksamhet under listans femårsperiod tas med i beräkningen av taxeringsvärdet, eftersom intäkterna från dessa fibrer ingår i värderingen enligt intäkts- och utgiftsmetoden. Bolagsskatt skall därför betalas för optiska fibrer från taxeringslistans första dag, inte endast från den dag då de togs i bruk. Dessutom tas hänsyn till fysiska tillägg till BT:s egendom i den årliga revisionen som bygger på utvecklingen av BT:s marknadsandelar som beskrivs i punkterna 96-100.

(111) De brittiska myndigheterna tillstår att värderingsmetoderna nödvändigtvis kräver en annan metod för hanteringen av fenomenet när ytterligare fibrer tas i bruk, men understryker att slutresultatet av värderingarna i båda fallen blir att fibrernas värde för innehavaren speglas i taxeringsvärdet.

V. SYNPUNKTER FRÅN OFCOM

(112) OFCOM är den oberoende reglerings- och konkurrensmyndigheten för den brittiska kommunikationsbranschen. Synpunkterna från de brittiska myndigheterna kom från den brittiska regeringen och återger inte OFCOM:s åsikter. Därför bad kommissionen OFCOM att lämna synpunkter till beslutet att inleda förfarandet genom en skrivelse av den 26 juli 2005. OFCOM lämnade sina synpunkter genom en skrivelse av den 21 september 2005.

(113) OFCOM granskade i vilken omfattning skillnader i metod och förfarande kan påverka konkurrensvillkoren. Dess allmänna slutsats var att systemet för företagsbeskattning för närvarande inte har en negativ effekt på konkurrensvillkoren på telemarknaden.

(114) OFCOM anser att nyckeltalet för skatter och inkomster inte är relevant för att bedöma om systemet för företagsbeskattning är rättvist. Det framhåller att skatterna är knutna till förväntade marknadshyror, som bör spegla en effektiv användning av tillgångarna. Om ett företag använder en

tillgång på ett ineffektivt sätt, kan skatter ta en betydande del av intäkterna. Nyckeltalet för skatter och inkomster för ett fibernät kan till exempel bero på mängden data som överförs i nätet. Olika företags skillnader i nyckeltalet för skatter och inkomster kan sålunda helt enkelt spegla värdeskillnader i de tjänster de tillhandahåller till kunderna genom liknande beskattningsbara tillgångar.

(115) OFCOM beräknade även nyckeltalet för skatter och inkomster för ett antal teleföretag i Förenade kungariket:

	2005 skatteplikt (miljoner GBP)	Intäkter 2005 (miljoner GBP)	Skatt/intäkter (%)
BT	238,31	18 623	1,28
NTL	24,26	1 930	1,26
Telewest	15,49	1 300	1,19
C&W	16,37	1 602	1,02
Kingston	3,35	364	0,92
Energis	3,27	720	0,45
Global Crossing	3,13	270	1,16
Easynet	1,77	78	2,28
Thus	2,41	341	0,71
Your Communication	1,09	186	0,59
Fibernet	1,08	47	2,32
Gamma Telecom	0,46	72	0,63

(116) OFCOM beräknade också Vtesses nyckeltal för 2003, det enda år för vilket de hade tillgång till siffror. Nyckeltalet var 2,1 %. Dessa siffror visar att nyckeltalet för skatter och inkomster har betydande skillnader och saknar ett klart mönster för intäktsvolymer. OFCOM drog slutsatsen att detta nyckeltal inte bara är en felaktig metod för att bedöma om ett system för företagsbeskattning är rättvist, utan även att påståendet att BT generellt betalar mindre skatt i förhållande till intäkterna än konkurrenterna visar sig vara osant.

(117) OFCOM understryker svårigheten att göra korrekta jämförelser mellan mycket olika teleföretag (t.ex. det genomsnittliga taxeringsvärdet på en kilometersträcka i ett fibernät kan vara mycket olika beroende på egenskaperna av det nät i vilket den ingår i och antalet fibrer som är i bruk på den sträckan). Det föreslog ändå några alternativa sätt att jämföra BT:s taxering med konkurrenternas. OFCOM beräknade till exempel nyckeltalet för taxeringsvärde och anslutning för BT och de tre företag som liknar det mest med hänsyn till det lokala nätet, dvs. Kingston, NTL och Telewest. Alla fyra är främst leverantörer av lokal uppkoppling. BT och Kingston värderas enligt intäkts- och utgiftsmetoden och NTL och Telewest värderas enligt en metod som bygger på metoden *contractor's basis*. Resultaten från OFCOM:s beräkningar visas i nedanstående tabell. Enligt OFCOM varierar dessa taxeringsvärden per anslutning inte i någon högre grad från ett företag till ett annat.

	Taxeringsvärde/anslutning
BT	21 GBP
NTL	22 GBP
Telewest	21 GBP
Kingston Communication	26 GBP

(118) Därför drar OFCOM den allmänna slutsatsen att det finns föga belägg för argumentet att BT betalar betydligt mindre än företag som har fiberstamnät.

(119) OFCOM analyserade också huruvida taxeringssystemet medförde någon otillbörlig ojämlikhet i fråga om skyldighet att betala marginalskattt. Här konstaterar OFCOM att i intäkts- och utgiftsmetoden används planerade siffror för intäkter och kostnader och därför omfattas begreppsmässigt samtliga nätkonstruktioner som krävs för att infria dessa affärsplaner. Intäkts- och utgiftsmetoden begränsas inte till statusen på BT:s nät när femårsperioden börjar, utan speglar de nödvändiga förändringar som kommer att göras i det under de kommande fem åren, med årliga omvärderingar för att fånga upp och taxera väsentliga förändringar av BT:s egendom. Trots att tillväxttillägget är mer uppenbart för mindre företag, eftersom varje fiber som är i bruk medför extra skattetillägg, innebär det enligt OFCOM:s åsikt inte att BT:s taxeringsvärde inte omfattar belopp för liknande förändringar. OFCOM drog slutsatsen att de inte har några bevis för att hävda att BT till skillnad från teleföretag som bedöms enligt hyresmetoden, inte betalar några extra skatter när de tar en fiber i bruk. Systemet skulle visa sig ge ett likvärdigt resultat på lång sikt i varje enskilt fall, trots att det skedde på olika sätt och är svårgenomskådligt.

VI. **RÄTTSLIG BEDÖMNING**

Bedömning av statligt stöd enligt artikel 87.1 EG

(120) Enligt artikel 87.1 EG är "*stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna*."

Därför är en åtgärd statligt stöd enligt artikel 87.1 EG om den uppfyller följande fyra kriterier:

— Den ger en selektiv förmån till mottagaren

— Den ges av staten genom statliga medel

— Den snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen

— Den påverkar troligen handeln mellan medlemsstater.

(121) För att avgöra om tillämpningen av skatt på egendom på BT och Kingston har lett till en ekonomisk fördel för dessa båda företag, måste kommissionens analys bestå av två delar:

— Den måste för det första avgöra om reglerna för skatt på egendom har tillämpats korrekt på BT och Kingston och i synnerhet om tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden tillämpades berättigat och korrekt.

— Det måste också beaktas om tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden på BT och Kingston ger en fördel till dessa båda företag jämfört med deras konkurrenter som värderas enligt hyresmetoden.

6.1 *Korrekt tillämpning av reglerna om skatt på egendom på BT och Kingston*

6.1.1 Val av tillämpad metod för BT och Kingston

(122) Den första punkten som beaktas är om det var lämpligt för de brittiska myndigheterna att tillämpa intäkts- och utgiftsmetoden på BT och Kingston i stället för hyresmetoden, som verkar vara den metod som allmänt tillämpas inom telekommunikationsbranschen. Frågan är om det fanns tillräckligt med uthyrningsbevis för att taxera BT:s och Kingstons nät med hänsyn till uthyrningsbevisen för perioderna 1995-2000, 2000-2005 och 2005-2010.

(123) I sitt beslut att inleda förfarandet föreslog kommissionen att de interna transferpriserna mellan BT:s återförsäljare och BT grossist samt den hyra som BT får in när de hyr ut sin egen infrastruktur, skulle kunna utgöra en grund för hyresmetoden. Bland de tredje parter som kommenterade beslutet föreslog Altnet Task Force särskilda källor till uthyrningsbevis, som BT:s grossists tariffer för linjeuthyrning eller deras publicerade priser för specificerade accessnät, som skulle kunna användas för att fastställa taxeringsvärdet på deras kopparkablar.

(124) På dessa punkter har BT och de brittiska myndigheterna förklarat att hyresmetoden inte kunde tillämpas för att taxera BT:s och Kingstons egendom. För det första var de bevis som kommissionen eller Altnet föreslog inte tillgängliga för de två första värderingsperioderna (d.v.s. 1995-2000 och 2000-2005). Det är fallet med LLU:s uthyrningstariffer som tillämpades från den 31 maj 2001 eller den uppsättning reglerande räkenskapsmaterial som speglar transfertillägg för BT:s anslutningstjänster. Även om den informationen skulle ha varit tillgänglig, till exempel för den senaste värderingsperioden från 2005-2010 hade den ändå inte varit relevant och skulle inte ha kunnat användas för en värdering av BT:s och Kingstons mycket speciella nät. De brittiska myndigheterna har till exempel förklarat att tariffen för linjehyra WLR och LLU-tariffen är betalning för en tjänst och enligt gällande lag om skatt på egendom inte kan betraktas som uthyrningsbevis för värdering av den relevanta delen av BT:s nät. Tarifferna regleras dessutom av OFCOM och är därför inte ”fria marknadshyror”. Därför har dessa avgifter ingen större betydelse som bevis på taxeringsvärde. Av dessa skäl finns det inga aktuella marknadsbaserade bevis för anslutningsdelen i BT:s eller Kingstons nät, vilket är den unika egenskapen hos deras nät.

(125) Det framkommer också att även när det finns uthyrningsbevis från andra teleföretag, t.ex. om optiska fibrer, innebär skillnaderna mellan hur dessa företag använder de optiska fibrerna och hur BT och Kingston gör det att detta uthyrningsbevis inte är helt relevant för värdering av de sistnämnda företagens egendom. Den fiberuthyrning som Vtesse nämner bygger på marknadsbevis för fibernät som betjänar ett fåtal värdefulla storkunder. BT:s och Kingstons nät är främst lokala nät som i BT:s fall betjänar miljontals personer. Rollen för deras fiberoptiska nät är att vara en bas som kopplar ihop deras accessnät. Deras nät är av denna anledning unikt och kan inte jämföras med något annat i Förenade kungariket, inklusive stora nät som det som ägs av Cable & Wireless. Det stämmer att delar av BT:s nät kan användas av BT för att tillhandahålla tjänster i konkurrens med Vtesse, men de är fysiskt och funktionellt omöjliga att separera från BT:s totala nät. Därför fyller de båda näten på det hela taget inte samma funktion och uthyrningsvärde. Denna åsikt bekräftas i synnerhet av OFCOM, som underströk att genomsnittsvärdet på en kilometersträcka fibernät kan variera mycket, beroende på egenskaperna hos det nät som den ingår i, och att utformningen av BT:s stamnät bör skilja sig mycket från ett specialiserat företags nät som har hand om företagsmarknaden.

(126) Möjligheten att tillämpa hyresmetoden för delar av BT:s och Kingstons egendom för vilka uthyrningsbevis kan vara tillgängliga och intäkts- och utgiftsmetoden för återstoden

har också uteslutits av VOA. Skälet är att intäkts- och utgiftsmetoden endast kan tillämpas på hela egendomen och att det inte går att avskilja delar av dessa bolags egendom, som deras fiberoptiknät, eftersom egendomen måste värderas som en helhet enligt brittisk rättspraxis på grund av att dessa delar är fullständigt införlivade i resten av nätet ([37])

(127) VOA:s oberoende experter drog därför slutsatsen att hyresmetoden inte kan tillämpas på BT och Kingston. Denna slutsats, nämligen att intäkts- och utgiftsmetoden var den korrekta metoden, bekräftades av värderingsdomstolen ([38]). Kommissionen anser att det inte finns bevismaterial för att påpeka motsatsen. Kommissionen drar följaktligen slutsatsen att det inte fanns tillräcklig hyresbevisning för att uppskatta BT:s och Kingstons nät under de granskade perioderna och att tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden för att uppskatta taxeringsvärdet för deras nät därför var motiverat.

6.1.2 Korrekt tillämpning av intäkts- och utgiftsmetoden på BT and Kingston

(128) Nästa fråga är huruvida intäkts- och utgiftsmetoden har tillämpats korrekt på BT och Kingston. På grundval av de förklaringar som lagts fram av de brittiska myndigheterna och som beskrivs i skälen 70-93 förefaller det kommissionen som om metoden tillämpades enligt de allmänna reglerna för intäkts- och utgiftsmetoden, i enlighet med *RICS Guidance Note* för intäkts- och utgiftsmetoden för värdering av egendom för affärsverksamhet ([39]). Användning av uppskattade intäkter och kostnader för en femårsperiod, som när det gäller BT, anges inte uttryckligen i *RICS Guidance Note*. I vägledningen hänvisas emellertid till en uppskattad kommande lönsamhet när den hypotetiska arrendatorns anbud övervägs mot bakgrund av cykliska ekonomiska förändringar som kan förutsägas, som när det gäller det föregående värderingsdatumet. En metod, grundad på uppskattade intäkter och kostnader under ett visst antal år har också använts vid uppskattningen av beskattningsbara värden på gas- och elföretags egendom, och det är därför inte unikt för BT. När det gäller BT är, mot bakgrund av de utsikter för ökad konkurrens och betydande utbyggnader av konkurrenternas nät som präglar telekommunikationssektorn, användningen av uppskattade intäkter och kostnader under fem år en rimlig metod för att uppskatta den hypotetiska hyra som en arrendator med en rimlig möjlighet till fortsatt verksamhet skulle vara redo att betala för BT:s nät. Omvänt motiverade stabiliteten på den marknad där Kingston är närvarande och som präglas av begränsad konkurrens att en femårig planering inte ansågs nödvändig.

(129) När det gäller den specifika frågan om överenskommelsen för perioden 1995–2000 har de brittiska myndigheterna givit detaljerade förklaringar angående skälen till varför det slutliga taxeringsvärdet (445 miljoner brittiska pund i England, 25 miljoner brittiska pund i Wales) var lägre än det som från början fastställdes av värderingsdomstolen i dess beslut av den 19 mars 1998 (523 miljoner brittiska pund i England och 30 miljoner brittiska pund i Wales). Dessa förklaringar, som sammanfattas i skäl 88–92, visar att det slutliga, lägre, taxeringsvärdet på BT:s nät inte hade förhandlats fram mellan VOA och BT, som Vtesse påstått, utan att man kommit fram till det genom att använda reviderade och mer exakta uppgifter som lämnats av BT enligt värderingsdomstolens beslut och som inte fanns tillgängliga vid värderingen 1997, och genom att använda mer exakta värderingsmetoder i enlighet med värderingsdomstolens beslut.

(130) I samband med en fråga som tagits upp i beslutet att inleda förfarandet skall det också noteras att de brittiska myndigheterna vid tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden tar hänsyn till BT:s lönsamhetsnivå. Som redan förklarats i skäl 93 måste värdering enligt utgifts- och intäktsmetoden göras på grundval av en antagen genomsnittlig effektivitetsnivå, och de brittiska myndigheterna har fastställt att BT uppfyller detta kriterium. Kommissionen noterar också att man tagit vederbörlig hänsyn till skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, eftersom både utgifter och intäkter som härrör från dessa krav har inkluderats i den övergripande värderingen.

(131) När det gäller tillämpningen av den granskningsmekanism som grundas på utvecklingen av marknadsandelar, som beskrivs i skäl 96–99, och som upphörde 2005, tyder den information som inkommit på att detta var en tillfällig justeringsmekanism. Kommissionens uppfattning är att VOA enligt tabell 6 i LGFA har en lagstadgad skyldighet att ändra ett företags taxeringsvärde om det sker betydande ändringar av omständigheterna, och att ta hänsyn till dessa ändrade omständigheter som om de har skett samma dag som den föregående värderingen. Med tanke på omfattningen av BT:s nät och villkoren på marknaden för telekommunikationer, där konkurrerande nät utvecklas i allt högre takt, kan det godtas att betydande ändringar av omständigheterna inträffar varje dag. De är därför svåra att ta med i beräkningen, i synnerhet vid tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden. Denna mekanism är baserad på marknadsandelar och skall återspegla den fysiska omfattningen av BT:s nät (vilket bör resultera i en ökning av företagets marknadsandelar) och utrullningen av konkurrenternas nät (vilket bör leda till en minskning av BT:s marknadsandelar). Granskningsmekanismen framstår därför som ett rimligt sätt att ta hänsyn till betydande ändringar av omständigheterna och kan motiveras med de egenskaper som kännetecknar BT:s nät och telekommunikationsmarknaderna.

(132) Tillämpningen av denna granskningsmekanism har lett till att BT:s taxeringsvärden har svängt upp och ner. Exempelvis var BT:s taxeringsvärde 1999, det sista året i perioden 1995–2000, 366 miljoner brittiska pund i både England och Wales. År 2000, det första året i perioden 2000–2005, fastställdes taxeringsvärdet till 493 miljoner brittiska pund.

([37]) Se de förklaringar som lämnas av de brittiska myndigheterna, vilket beskrivs i skälen 70-72.

([38]) *British Telecommunications PLC* mot *Central Valuation Officer*, 19 mars 1998.

([39]) See note 21.

Svängningarna kan förklaras av de egenskaper som kännetecknar fastighetsskatten och av den ekonomiska situationen inom telekommunikationssektorn i Förenade kungariket ([40]).

(133) Det skall inledningsvis erinras om att BT:s nät, i enlighet med lagstadgade krav, vid värderingen 1995 värderades i det fysiska skick det befann sig i den 1 april 1995, men med antagandet att det befann sig i det skicket under de ekonomiska förhållanden som rådde den 1 april 1993. Betydande ändringar av omständigheterna behandlades som om de också ägt rum den 1 april 1993. Vid 2000 års värdering gjordes samma sak, men med antagandet att egendomen var uthyrd enligt de ekonomiska betingelser som rådde den 1 april 1998. Detsamma gäller Kingston.

(134) Det innebär att 1999 års taxeringsvärde är värdet av den egendom som var fysiskt befintlig 1999, men enligt 1993 års ekonomiska betingelser, dvs. 1993 års prisnivåer och på en telekommunikationsmarknad som den såg ut 1993. Taxeringsvärdet för det efterföljande året, dvs. år 2000, beräknades dock med hänsyn tagen till 1998 års ekonomiska villkor, prisnivå och omfattning av telekommunikationsmarknaden. På samma sätt fastställdes 2004 års taxeringsvärde med beaktande av de ekonomiska villkoren på 1998 marknad, medan 2005 års värdering görs med beaktande av marknadsvillkoren 2003 ([41]).

(135) De brittiska myndigheterna har påpekat att de ekonomiska villkoren inom telekommunikationssektorn var mycket olika 1993, 1998 och 2003. För det första växte telekommunikationsmarknaden mycket mellan 1993 och 1998 och mellan 1998 och 2003. Sålunda har BT:s befintliga nät beaktats på en större marknad 2000 än 1999. Det innebär med nödvändighet att BT:s taxeringsvärde för 2000 sannolikt var mycket högre än värdet 1999. Dessutom var telekommunikationsmarknaden 1993 mitt i processen att öppnas för en aldrig tidigare skådad konkurrens och det var sannolikt att detta skulle få djupgående effekter på BT:s marknadsposition. Detta bekräftas av det faktum att BT:s marknadsandelar minskade från 87 % till under 70 % under den perioden. Denna förväntan har haft en negativ effekt på BT:s taxeringsvärde för varje år under perioden. Däremot kunde mindre konkurrens förväntas under 1998, vilket återigen bekräftas av BT:s relativt stabila marknadsandel på omkring 70 % under perioden 2000–2005. Denna förväntan hade troligen en positiv effekt på värderingen av BT under den perioden.

(136) De värdefullaste delarna av BT:s och Kingstons nät består dessutom av de lokala näten (LAN), vilkas värde har ökat väsentligt i och med utvecklingen av DSL-tekniken för bredband. Denna utveckling, som inte till fullo kunde förutses 1993, skapade en positiv effekt på värderingen av BT:s och Kingstons nät och kan förklara varför deras värde ökade så pass mycket under 2000 och 2005.

(137) Kommissionen noterar också att det faktum att bara fysiska förändringar kan beaktas i samband med de ekonomiska betingelserna för det föregående värderingsdatumet kan förklara varför BT:s taxeringsvärde minskade under perioderna 1995–2000 och 2000–2005 trots att företagets intäkter eller vinster var stabila eller ökade. Marknadens tillväxt, de ökade prisnivåerna, tekniska framsteg eller förändrade efterfrågemönster är faktorer som kan ha positiva effekter på BT:s resultat, men som inte kan beaktas av VOA vid den årliga revideringen av värderingslistan.

(138) Kommissionen noterar slutligen att det nya systemet för årlig revidering, som kommer att tillämpas för perioden 2005–2010 inte längre grundas på utvecklingen av marknadsandelar, utan kommer att bestå av en fullständig årlig värdering enligt intäkts- och utgiftsmetoden. De brittiska myndigheterna har angett att detta system till fullo kommer att återspegla alla fysiska förändringar, inklusive fibrer som nyligen tagits i bruk. Eftersom detta revideringssystem ännu inte är helt färdigt har dock kommissionen inte haft tillfälle att analysera det och slutsatserna i artiklarna i detta beslut kommer därför att begränsas till att gälla perioden 1995–2005.

(139) Kommissionen drar slutsatsen att de brittiska myndigheterna har tillämpat en korrekt värderingsmetod vid värderingen av BT och Kingston och att de allmänna principerna angående tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden har följts av de brittiska myndigheterna när de har använt denna metod på BT och Kingston.

6.2 *Innebär intäkts- och utgiftsmetoden en fördel jämfört med hyresmetoden?*

6.2.1 Leder intäkts- och utgiftsmetoden till en generell undervärdering av BT:s och Kingstons nät?

(140) Nästa punkt är frågan huruvida det faktum att man har tillämpat intäkts- och utgiftsmetoden vid värderingen av BT och Kingston har givit dessa företag en fördel gentemot konkurrenterna som värderas enligt hyresmetoden. Frågan är om det är troligt att dessa olika värderingsmetoder leder

([40]) Teleföretagens taxeringsvärden, som fastställts med hyresmetoden, uppvisar inte samma svängningar. Det måste dock påpekas att varje jämförelse tenderar att bli missledande eftersom deras nät expanderar snabbt, medan BT:s och Kingstons nät är relativt stabila. I varje fall har dessa teleföretag också åtnjutit betydande minskningar av sina taxeringsvärden, som förklaras i skäl 173.

([41]) Detta är förklaringen till varför VOA, tvärtemot de argument som framförts av BT, inte godtar att BT:s taxeringsvärde för 2003 och 2004 bör påverkas av mobiltelefonins växande popularitet. VOA anser att detta är en ekonomisk förändring som skedde under 2000–2005-listans livstid och inte kan betraktas som en betydande ändring av omständigheter som skall beaktas som om den skett under 1998 års ekonomiska betingelser. På samma sätt anser VOA att det inte vore korrekt att ta hänsyn till den motsatta, positiva effekten av påföljande extra efterfrågan på Internettillgång, som inte kunde förutses 1998. Båda dessa ekonomiska fenomen bör tas med i beräkningen först vid utarbetandet av listan för perioden 2005–2010.

till ett annat resultat än om värderingen av företagen gjordes med samma metod. I linje med de brittiska myndigheternas synpunkter anser kommissionen att man skulle kunna påvisa fördelar för BT och Kingston på något av följande sätt:

a) Genom att visa att det skulle gå att tillämpa hyresmetoden på BT och Kingston och att detta skulle resultera i ett högre taxeringsvärde än med utgifts- och intäktsmetoden.

b) Genom att visa att det skulle gå att tillämpa utgifts- och intäktsmetoden på de övriga teleföretagen och att detta systematiskt skulle resultera i ett lägre taxeringsvärde än det som räknats fram med hyresmetoden.

c) Genom att med korrekta och relevanta jämförelser visa att teleföretag som värderas enligt hyresmetoden beskattas högre än BT och Kingston.

(141) För att man skall kunna påvisa en eventuell förmån för BT och Kingston enligt resonemanget i punkt a måste hyresmetoden vara tillämplig på BT och Kingston. Av de anledningar som förklaras i skäl 124–127 finns det inte tillräckligt med underlag gällande hyresintäkter för att kunna bedöma egendomarnas taxeringsvärde. Kommissionen bedömer följaktligen att det inte går att fastställa att BT:s och Kingstons taxeringsvärden skulle ha varit högre om man hade tillämpat hyresmetoden på dem.

(142) För att man skall kunna påvisa en förmån för BT och Kingston enligt resonemanget i punkt b måste man kunna tillämpa intäkts- och utgiftsmetoden på ett representativt urval av teleföretag som har värderats med hyresmetoden. Kommissionen är inte i en sådan ställning att den själv kan göra dessa värderingar. VOA har förklarat att organet inte kan genomföra dessa värderingar enligt intäkts- och utgiftsmetoden utan efter företagens affärsplaner. Det noteras också att ingen av de tredje parterna har kunnat styrka att tillämpningen av intäkts- och utgiftsmetoden skulle resultera i en lägre värdering av deras tillgångar. UKCTA angav i sin inlaga att företaget inte kunde beräkna vad dess medlemmar skulle ha betalat i taxor enligt intäkts- och utgiftsmetoden.

(143) På grundval av dessa beaktanden måste kommissionen dra slutsatsen att den metod som beskrivs i punkt b inte kan användas för att påvisa en eventuell fördel för BT och Kingston.

(144) Den metod som föreslås i punkt c skulle vara att använda relevanta jämförelser för att fastställa att BT och Kingston är underbeskattade enligt intäkts- och utgiftsmetoden. Denna metod har föreslagits av kommissionen i beslutet att inleda förfarandet. Enligt den information som då fanns tillgänglig betalade BT 2 % av sina intäkter i fastighetsskatt, medan Vtesse betalade två eller tre gånger så mycket.

(145) Som inledande anmärkning beträffande användningen och tillämpningen av nyckeltalet skatt/intäkter, noterar kommissionen att teleföretagens intäkter enligt Vtesses synpunkter bör justeras för att möjliggöra en direkt jämförelse mellan BT:s nyckeltal skatt/intäkter och de övriga teleföretagens. Vtesse hävdar att de flesta teleföretagen betalar avsevärda avgifter till BT för överföring och terminering av trafik och att dessa avgifter inte står i förhållande till teleföretagens beskattningsbara tillgångar och därför inte kan användas vid en jämförelse av skattebördan.

(146) Det argumentet kan inte godtas. De nyckeltal som skall jämföras skall gälla skatter på antingen bruttointäkter eller nettointäkter. Den ”kompromiss” som föreslagits av Vtesse och som består i att dra av vissa specifika kostnader, som samtrafikavgifter, men inte andra framstår inte som adekvat. För det första är det inte korrekt att som Vtesse anta att avgifterna för överföring och terminering av trafik inte står i förhållande till den berörda operatörens beskattningsbara tillgångar. Tvärtom är dessa avgifter nödvändiga för samtalsoriginering och samtalsterminering för en del av den trafik som går över deras nät och har därför ett direkt samband med driften av dessa nät. För det andra har dessa avgifter en direkt inverkan på den hypotetiska hyra som en förmodad arrendator skulle vara beredd att betala för det ifrågavarande nätet, eftersom de är en del av de kostnader som uppstår för användningen av nätet. Slutligen är dessa samtrafiksavgifter också en viktig del av BT:s inkomster och till följd av detta har de en tydlig ökande effekt på BT:s taxeringsvärde. Eftersom avgifterna påverkar den hypotetiska hyran och taxeringsvärdet för alla berörda teleföretag finns det ingen anledning att dra av dem från de intäkter som genereras av teleföretagen för att göra en riktig jämförelse mellan deras nyckeltal skatt/intäkter.

(147) När det gäller frågan om huruvida nyckeltalet skatt/intäkter är relevant, noterar kommissionen att VOA och OFCOM anser att det nyckeltalet inte är relevant vid bedömningen av de olika teleföretagens skattebörda. Mot bakgrund av deras synpunkter och invändningar kan kommissionen hålla med om att detta nyckeltal inte är det rätta verktyget för att bedöma rättvisan i detta skattesystem, som gäller beskattning av egendom och inte av intäkter eller mervärde ([42]). Som i synnerhet OFCOM har hävdat, verkar det som om detta nyckeltal varierar beroende på värdet av de tjänster teleföretagen erbjuder konsumenterna via likartade beskattningsbara tillgångar och beroende på hur effektivt de använder sina tillgångar. Kommissionens slutsats blir därför att nyckeltalet som bäst är vägledande och att inga klara slutsatser kan dras utifrån det.

([42]) Denna punkt räcker för att vederlägga det förslag som Gamma Telecom gjort i sina synpunkter, att företagens respektive skattebörda skall bedömas på grundval av en jämförelse mellan BT:s och dess konkurrenters nyckeltal för skatt och mervärde.

(148) Men även om nyckeltalet skulle beaktas skulle det inte möjliggöra några användbara slutsatser. Enligt uppgifter från OFCOM angående tolv teleföretag varierar nyckeltalet för skatt och intäkter från 0,59 % för Your Communication till 2,32 % för Fibernet. BT:s nyckeltal ligger på 1,28 % och Kingstons på 0,92 %. Det verkar som om vare sig BT eller Kingston betalar en väsentligt mindre del av sina intäkter i företagsskatt än de flesta av de övriga teleföretagen. I denna fråga bör det också noteras att det förekommer vissa oenigheter angående beräkningen av Vtesses nyckeltal för skatt och intäkter. Vtesse hävdar att detta var 13,46 % 2004. Uppgiften grundas på taxeringsvärdet 429 000 brittiska pund (vilket ger en skatt på 195 624 brittiska pund) och ”återkommande intäkter” på 1 453 146 brittiska pund. Men enligt de brittiska myndigheterna minskades Vtesses taxeringsvärde för 2004 till 145 000 brittiska pund (vilket ger en skatt på 66 120 brittiska pund), eftersom det visade sig att företaget för tillfället inte ägde en fastighet i Hounslow, som värderades till 284 000 brittiska pund. Vidare framgår det av Vtesses årsrapport och redovisning för det år som avslutas den 31 december 2004 att företagets sammanlagda omsättning 2004 var 4 744 228 brittiska pund. På grundval av denna omsättning, som är den uppgift OFCOM använder för jämförelse i fråga om de övriga teleföretagen, minskar Vtesses nyckeltal för skatt och omsättning för 2004 till 1,4 %, eller 2,2 % om man inkluderar den skatt Vtesse betalar för sina kontor, som värderas separat. Dessa siffror är mer i linje med OFCOM:s slutsatser, nämligen att Vtesse betalade 2,1 % av sina intäkter i skatt 2003. På grundval av dessa uppgifter finns det ingen tydlig skillnad mellan BT:s och Vtesses skattebörda.

(149) Andra metoder att jämföra skattebördan för de olika teleföretagen har föreslagits av OFCOM och de brittiska myndigheterna. OFCOM föreslog en jämförelse mellan BT:s, Kingstons, NTL:s och Telewests nyckeltal för taxeringsvärde och anslutning. Detta nyckeltal är mycket likartat för alla fyra företagen. I själva verket är Kingston något högre värderat än de övriga teleföretagen, vilket kan bero på att det är betydligt mindre än de övriga och därför kanske inte har samma skalfördelar. Den jämförelse som föreslås av OFCOM är desto mer relevant på grund av likheterna mellan de fyra företagen, eftersom nätanslutningstjänster som tillhandahålls lokalt är en viktig del av deras affärsverksamhet. Det stämmer dock att NTL och Telewest värderas på grundval av en metod som härrör från leverantörsunderlagsmetoden. Ett sådant nyckeltal är därför inte direkt relevant vid en bedömning av den påstådda skillnaden mellan de värderingar som gjorts enligt hyresmetoden respektive intäkts- och utgiftsmetoden. Det visar dock att användandet av olika metoder och jämförelser mellan å ena sidan BT och Kingston och å andra sidan företag som är mer direkt jämförbara än Vtesse leder till liknande resultat, vilket tycks bekräfta VOA:s försäkran om att alla värderingsmetoder i princip bör leda till samma resultat.

(150) De brittiska myndigheterna har å sin sida hävdat att BT under det sista året på 2000 års lista stod för omkring 70 % av det sammanlagda taxeringsvärdet inom sektorn för fasta telekommunikationer, och för omkring 71,6 % av intäkterna från samtal i det fasta nätet och anslutningsintäkter, enligt uppgifter från OFCOM ([43]). Kommissionen kan hålla med om att en jämförelse mellan BT och alla Altnet-företag tillsammans kan ge en mer relevant bild än en jämförelse mellan BT och enskilda små teleföretag som Vtesse. På denna grundval framstår det som om BT betalar en andel av det sammanlagda taxeringsvärdet i sektorn för fasta telekommunikationer som ligger mycket nära dess andel av marknaden för fasta telekommunikationer. Det måste dock påminnas om att även detta är en jämförelse mellan skatter och intäkter, vars relevans är begränsad. Jämförelsen kan som bäst bara vara vägledande.

(151) Det skall noteras att Vtesse rekommenderar att man i stället för att beakta BT:s marknadsandel av de sammanlagda intäkterna för samtal och anslutning, beaktar BT:s marknadsandel av anslutningsintäkterna. På den marknaden står BT för över 80 % av marknadsandelarna. Enligt Vtesse är detta ytterligare bevis på att BT:s egendom är undervärderad, eftersom BT endast står för 70 % av det sammanlagda taxeringsvärdet inom sektorn för fasta telekommunikationer. Kommissionen kan inte hålla med om detta argument. För det första framstår BT:s andel av de sammanlagda intäkterna för samtal och anslutning som ett lämpligare riktmärke för syftet att bedöma bördan av företagsbeskattningen, eftersom samtalsintäkterna utgör en större del av BT:s sammanlagda intäkter än anslutningsavgifterna ([44]). Det innebär att samtalsavgifterna har en mycket stor inverkan på den hypotetiska hyran och taxeringsvärdet på BT:s nät, och att de bör beaktas i varje jämförelse mellan intäkter och taxeringsvärde. För det andra, även om man bara skulle använda BT:s andel av anslutningsintäkterna är inte skillnaden mellan den andelen (80 %) och BT:s andel av det sammanlagda taxeringsvärdet inom sektorn för fasta telekommunikationer (70 %) vid en viss tidpunkt sådan att man kan ifrågasätta nivån på BT:s taxeringsvärde, i synnerhet med tanke på att varje jämförelse mellan skatter och intäkter är av begränsat värde.

(152) Vtesse har föreslagit en annan metod för att påvisa förekomsten av en fördel för BT. Den består i att påpeka den påstådda skillnaden mellan taxeringsvärdet per enhet för de olika beståndsdelarna (t.ex. optiska fibrer, anslutningar, byggnader) i BT:s nät och de taxeringsvärden per enhet som tillämpas på andra teleföretag. På den grundvalen hävdar Vtesse att intäkts- och utgiftsmetoden har lett till en lägre värdering av BT:s egendom än vad som skulle ha varit fallet med hyresmetoden. Vtesse påpekar till exempel att BT beskattas med 34 brittiska pund per m^2 för byggnader, jämfört med 115 brittiska pund per m^2 för de övriga teleföretagen; med 74 brittiska pund per kilometer optisk fiber, jämfört med 1 000–1 200 brittiska pund per optiskt fiberpar för de övriga teleföretagen, och med 19 brittiska pund per anslutning per år, jämfört med den årsavgift på 122 brittiska pund som teleföretagen för närvarande betalar för öppna accessnät.

([43]) Finns tillgängliga på http://www.ofcom.org.uk/research/cm/nov05/

([44]) År 2004 representerade samtalsintäkterna 59,5 % av BT:s intäkter för samtal och anslutning.

(153) Detta tillvägagångssätt är otillfredsställande av flera olika skäl. För det första har de brittiska myndigheterna på ett övertygande sätt framhållit att dessa siffror, om de är korrekta, inte är direkt jämförbara. Av de skäl som redan angivits i skäl 125 är BT:s och Kingstons fiberoptiknät annorlunda än och inte jämförbara med de övriga teleföretagens. Det går därför inte att tillämpa uthyrningsuppgifter från andra teleföretags optiska fibernät på BT eller Kingston. Dessutom är Vtesses beräkningar och jämförelser felaktiga.

(154) För det första skulle man för en adekvat jämförelse behöva beakta enbart de av BT:s fibrer som är i bruk, eftersom bara ibruktagna fibrer beskattas. För det andra, och än viktigare, har Vtesse jämfört det genomsnittliga taxeringsvärdet per kilometer av BT:s optiska fiber med uthyrningsvärdet på ett fiberpar per linje. I själva verket varierar det uthyrningsvärde på en optisk fiber som VOA tillämpar beroende på antalet optiska fibrer per linje. Ju fler fibrer per linje, desto lägre blir uthyrningsvärdet ([45]). Om man tar den hyresnivå för ibruktagna fibrer som tillämpats från och med 2005, framgår det att uthyrningsvärdet på två optiska fibrer (dvs. ett fiberpar) per linjekilometer för nät på över 3 000 km ([46]) blir 450 brittiska pund ([47]). Uthyrningsvärdet på tre optiska fibrer per linjekilometer blir 540 brittiska pund, dvs. 180 per optisk fiber ([48]). I den lägre änden av skalan blir uthyrningsvärdet för 48 optiska fibrer 1 728 brittiska pund per linjekilometer, dvs. 36 brittiska pund per optisk fiber ([49]). VOA hävdar att dessa värden är marknadsbaserade ([50]).

(155) Det är uppenbart att BT:s stamnät i genomsnitt har dussintals fibrer i bruk på varje linje. Det innebär att taxeringsvärdet per kilometer optisk fiber för BT bör jämföras med den lägre änden av den ratinglista som används av VOA. Mot den bakgrunden framgår det, i motsats till vad Vtesse hävdat, vid en jämförelse mellan BT:s taxeringsvärde per kilometer optisk fiber och de uthyrningsvärden som VOA använder, att det inte finns någon betydande skillnad och att BT:s nät inte är undervärderat.

(156) När det gäller jämförelserna mellan taxorna för öppna accessnät och BT:s taxeringsvärde per anslutning kan det för det första noteras att taxorna för öppna accessnät, enligt de brittiska myndigheterna, inte är detsamma som hyran för beskattningsbara tillgångar, eftersom en betydande del av avgifterna går till system- och underhållskostnader, fakturering och kostnader för användningen av BT:s icke beskattningsbara anläggningar och maskiner. De kan därför inte direkt jämföras med den rättsliga definitionen av taxeringsvärdet. För det andra har de brittiska myndigheterna angivit att vissa accessnät i själva verket har ett högt värde, andra ett lågt värde och en del till och med ett negativt värde. Å andra sidan syftar, enligt OFCOM, tillhandahållandet av tjänster för öppna accessnät till att stimulera konkurrensen inom bredbandstjänster ([51]). Konkurrens om accessnätet påverkas därför också av efterfrågan på bredbandstjänster och på många av BT:s accessnät finns ingen efterfrågan på bredbandstjänster, eftersom de endast behövs för telefon. Taxorna för öppna accessnät återspeglar därför inte det genomsnittliga värdet på alla BT:s anslutningar, och man kan inte dra några slutsatser av en jämförelse mellan BT:s taxeringsvärde per anslutning och taxorna för öppna accessnät. Som OFCOM visat i sina synpunkter om beslutet att inleda förfarandet är detta nyckeltal nästan identiskt för BT, NTL och Telewest, trots det faktum att en annan värderingsmetod användes på de två sistnämnda företagen. Av de skäl som angivits ovan framstår nyckeltalen för NTL och Telewest som ett lämpligare riktmärke än de taxor för öppna accessnät som Vtesse framhållit, och jämförelsen mellan dessa nyckeltal visar inte på någon skillnad mellan de olika teleföretagen. Det skall vidare noteras att VOA vid denna bedömning överväger att tillämpa ett taxeringsvärde i storleksordningen 15–20 brittiska pund per öppet accessnät ([52]), vilket också stämmer överens med värderingen av BT:s taxeringsvärde per anslutning.

(157) När det gäller den påstådda skillnaden mellan taxeringsvärdena per m^2 för byggnader noterar kommissionen för det första att den korrekta siffran som framgår av Telerealtransaktionen ([53]) inte är 35 brittiska pund per m^2 som Vtesse påstår utan 51 brittiska pund per m^2, om man använder en beräkningsmetod som motsvarar Vtesses. Dessutom jämför Vtesse denna siffra med påstådda 115 brittiska pund per m^2 för övriga teleföretag. Grunden för denna uppgift, och dess jämförbarhet, är inte tydlig och återspeglar inte de variationer som troligen finns på grund av framförallt de olika teleföretagens geografiska spridning. De brittiska myndigheterna har påpekat att BT:s egendomsportfölj omfattar hela Förenade kungariket, inklusive de minst gynnade och mest isolerade områdena, vilket har en negativ effekt på det genomsnittliga uthyrningsvärdet på företagets egendomar.

([45]) Det återspeglar den allmänna principen att hyran per kvadratmeter i en stor byggnad när hela byggnaden hyrs blir lägre än hyran för en liten byggnad. OFCOM har i sina synpunkter, på grundval av tillgänglig information, bekräftat att hyrorna för fibrer är lägre om fler fibrer hyrs.

([46]) Som förklarats ovan åtnjuter nät över 3 000 km en tioprocentig reduktion, vilket grundas på marknadsuppgifter. Detta är det korrekta riktmärket för att göra jämförelser med BT:s nät, med tanke på dess storlek.

([47]) 500 brittiska pund i Londonområdet.

([48]) 720 respektive 240 brittiska pund i Londonområdet.

([49]) 2 256 respektive 47 brittiska pund i Londonområdet.

([50]) Kommissionen har uppfattningen att VOA inte har några direkta bevis för 12 fibrer och uppåt och att skalans topp därför grundas på dekapitaliserade kostnader, dvs. på antagandet att ett teleföretag skulle lägga sitt högsta hyresbud för ett nät på 13 fibrer och mer till högst den dekapitaliserade kostnaden för att bygga upp nätet själv.

([51]) OFCOM:s samrådsdokument "Local loop unbundling: setting the fully unbundled rental charge ceiling and minor amendment to SMP conditions", 7 september 2005.

([52]) GVA Grimley har i sina inlagor angivit att VOA ansåg att ett par koppartrådar i det öppna accessnätet hade ett taxeringsvärde på omkring 50 brittiska pund. I själva verket hade VOA vid den tidpunkten, i en mycket tidig fas av analysen, föreslagit att taxeringsvärdet kunde ligga mellan 12 och 50 brittiska pund.

([53]) Se punkt 36.

(158) Ännu viktigare är att påminna om att BT:s allmänna byggnader, som kontor eller lagerbyggnader, som inte har något samband med eller anknytning till nätverket taxeras lokalt, på grundval av hyresmetoden. År 2000 var taxeringsvärdet på dessa byggnader 180 miljoner GBP. Byggnader för drift och specialverksamhet, som telefonväxlar anses ingå i BT:s nät och taxeras centralt av VOA med hjälp av metoden för forskning och utvärdering. Den hyra som BT betalade till Telereal till följd av transaktionen var 280 miljoner GBP. Det sammanlagda taxeringsvärdet för BT:s byggnader omfattar både taxeringsvärdet för BT:s separat taxerade byggnader, som uppgick till cirka 180 miljoner GBP år 2000, och taxeringsvärdet för byggnader som införlivats i den övergripande taxeringen av dess nät, vilket inte kan identifieras specifikt men som utgör en betydande del av taxeringsvärdet på 560 miljoner GBP för BT:s nät i Förenade kungariket. Dessa siffror visar inte att det finns en betydande avvikelse mellan det faktiska marknadsvärdet på BT:s byggnader, som återspeglas i Telerealtransaktionen ([54]), och taxeringsvärdet enligt VOA:s beräkning ([55]). Siffrorna utgör därför inga bevis på att detta taxeringsvärde är undervärderat.

(159) Vtesse framförde ett andra argument mot bakgrund av Telereals argument. Vtesse gör gällande att den hyra som BT betalar till Vtesse för byggnader utgör cirka 50 % av företagets taxeringsvärde 2001, trots att merparten av taxeringsvärdet kan tillskrivas nätet och inte byggnaderna. Av detta tycks Vtesse dra slutsatsen att BT:s nät uppenbarligen är undervärderat. Detta argument grundas emellertid på oriktiga antaganden, eftersom en del av den egendom som ingår i Telereals avtal är de fastigheter som separat värderades till 180 miljoner brittiska pund. BT:s övergripande taxeringsvärde för hela Förenade kungariket vid tiden för transaktionen uppgick därför till 560 miljoner brittiska pund för nätet och anknutna fastigheter samt 180 miljoner brittiska pund för de separat värderade byggnaderna, vilket blir 740 miljoner. Den hyra på 280 miljoner brittiska pund som BT betalar till Telereal uppgår till 38 % av det totala taxeringsvärdet. Ingen lämplig slutsats kan dras på grundval av denna siffra.

(160) I alla händelser verkar metoden att avskilja delar av BT:s egendom och värdera dem enskilt diskutabel. Enligt brittisk rättspraxis måste VOA värdera teleföretagens egendom i sin helhet. Denna regel tillämpas utan diskriminering för samtliga teleföretag. Det ligger i alla egendomsvärderingars natur att marknadshyran för en hel egendom vanligtvis skiljer sig från summan av marknadshyran för delar av denna egendom. Oftast är den lägre ([56]), men den kan också vara högre under vissa omständigheter. Därför är det troligt att marknadshyran för BT:s egendomsportfölj enskilt kommer att skilja sig från dess värde när det införlivats i BT:s egendom.

(161) Sålunda finns det inga tydliga belägg för att intäkts- och utgiftsmetoden rent allmänt skulle leda till ett lägre taxeringsvärde än hyresmetoden eller att VOA misstog sig, då det använde intäkts- och utgiftsmetoden för BT och Kingston, och undervärderade taxeringsvärdet för företagens egendom.

6.2.2 Ger intäkts- och utgiftsmetoden en förmånlig marginalskatt?

(162) Man bör i första hand notera att frågan om marginalskatt, dvs. beskattning av fibrer som nyligen tagits i bruk, endast är tillämpligt i fråga om taxeringen av BT men inte i fråga om Kingston. Enligt skäl 22 äger Kingston ett dotterföretag, Torch Communications Ltd, som driver ett fiberstamnät utanför Kingstons lokala anslutningsnät och som värderas på grundval av hyresmetoden. Följaktligen taxeras Torch Communications Ltd till fullo på fibrer som nyligen tagits i bruk. Intäkts- och utgiftsmetoden tillämpas endast på den del av Kingstons nät som främst är ett lokalt anslutningsnät. Som redan förklarats ([57]), är företagets egendom inte föremål för en granskning. Det speglar det faktum att enligt de brittiska myndigheterna har ingen konkurrent byggt nät i storstadsområdet Kingston upon Hull och Kingston täckte redan 100 % av nätet i området så företaget byggde inte ut nätet. Det fanns därför inte något yrkande på betydande förändringar av omständigheterna som betydligt ändrade taxeringsvärde för Kingstons nät. Kommissionen accepterar detta argument och konstaterar att ingen tredjepart har påstått att Kingston gynnades av en förmån på marginalskattenivå.

(163) Att det inte finns några belägg, när det gäller BT, för att företaget beviljas en förmån vid den övergripande värderingen av företagets egendom utesluter inte nödvändigtvis möjligheten att detta företag får en förmån genom marginalbeskattning, dvs. beskattning av fibrer som nyligen tagits i bruk. I de synpunkter som lämnats av tredje parter anges att de olika sätten att beskatta BT och de övriga teleföretagen när de tar nya fibrer i bruk kan leda till snedvridning av konkurrensen när dessa bolag konkurrerar om samma avtal. Detta problem väcker den allmänna frågan om granskningar av taxeringsvärden som varje år genomförs av VOA.

(164) Enligt ovanstående beskrivning ökas taxeringsvärdet med den nya fiberns taxeringsvärde när ett teleföretag, för vilket intäkts- och utgiftsmetoden tillämpas, ansluter och tar en ny fiber i bruk. Motsatsen inträffar när företaget stänger av och kopplar ifrån en fiber: avdrag görs då för fiberns

([54]) Telerealtransaktionen täckte nästan BT:s aktieportfölj i sin helhet: BT hade endast 220 av 6 700 fastigheter kvar i sin ägo.

([55]) Det bör också beaktas att en egendoms faktiska taxeringsvärde inte nödvändigtvis skall stå i exakt proportion till dess hypotetiska taxeringsvärde.

([56]) Genom marknadsbelägg speglas det faktum att ju större egendom, desto mindre enhetspris. Denna princip beaktas av VOA eftersom VOA beviljar 10 % rabatt för nät på över 3 000 fiberkilometers längd, grundat på marknadsbelägg.

([57]) Se skäl 98.

taxeringsvärde. Teleföretag som prövas enligt intäkts- och utgiftsmetoden är inte föremål för en sådan exakt justering. När det gäller BT grundas de årliga granskningarna på marknadsjustering: Förändringar av BT:s marknadsandel antas spegla värdeförändringar av företagets nät. Frågan är därför om de olika sätten att beakta förändringar av näten, som tändning av nya fibrer, kan tilldela BT en förmån.

(165) Kommissionen har uppfattningen att VOA på grundval av de affärsplaner som BT tillhandahållit taxerar den hypotetiska hyra som BT kan förväntas få för sin egendom på grundval av de uppskattade intäkter och utgifter som härrör från uthyrningen av egendomen. Värderingen kommer därför att omfatta utbyggnader av nätet, inbegripet tändning av nya optiska fibrer, vilket kommer att krävas för att möta den uppskattade efterfrågan. Tändning av nya fibrer, oavsett om de hyrs eller rentav ägs av BT ([58]), beräknas och beaktas av VOA. På grund av denna värderingsmetod och i motsats till de telekomföretag som taxeras enligt hyresmetoden beskattas BT också för svarta fibrer under förutsättning att vissa av de svarta fibrerna tänds under den följande femåriga värderingsperioden. Den årliga omprövningen, baserad på en uppskattning av BT:s marknadsandelar avses avslutningsvis fånga de materiella förändringarna i BT:s nät ([59]).

(166) Därför är det inte riktigt att säga att BT inte står inför en stegvis ökad skatteplikt, som klaganden eller tredje part som Altnet föreslog. Med en nätegendom i England, som har ett aktuellt taxeringsvärde på 530 000 000 brittiska pund och värderas som en helhet, är det mindre troligt att BT märkbart påverkas av en liten stegvis ökande förändring, som ytterligare ibruktagande av fibrer, än ett litet teleföretag som Vtesse. Vidare uppvägs värdeökningar av BT:s nät genom faktorer som leder till en minskning av detta värde, som utveckling av konkurrerande kapacitet. Detta gör att påverkan av BT:s ibruktagande av nya fibrer blir till och med mindre synlig. Det innebär emellertid inte att dessa nya fibrer inte taxeras.

(167) Vtesse påstår också att i ett typiskt anbud, som anbudet för leverans av stamnät och accesslänkar för telekommunikationer till Kent Man ([60]), uppgick skatten till 16 % av de förväntade regelbundna intäkterna. I samma anbud påstår företaget att BT som högst beskattades med 2 % vilket är BT:s påstådda genomsnittliga nyckeltal för skatter och intäkter. Vtesse drar slutsatsen att BT är mycket mindre taxerat för en jämförbar och i detta fall identisk transaktion och därmed att företaget får en tydlig förmån.

(168) Denna metod får fortsätta att tillämpas. För det första är det inte korrekt att anta att eftersom BT har ett genomsnittligt nyckeltal för skatter och intäkter på 2 % ([61]) fick företaget en skattesats på 2 % för detta anbud. Nyckeltalet beräknas på grundval av BT:s totala taxeringsvärde, till vilket lades värdet av de fibrer som tändes av BT till följd av Kent Man-avtalet, antingen på förhand eller på grundval av den marknadsandelsgrundade granskningen. För att göra en lämplig och korrekt jämförelse med Vtesses skatteplikt på det anbudet skulle det vara nödvändigt att bestämma med hur mycket det berörda avtalet ökade taxeringsvärdet på BT:s nät, antingen på förhand eller genom den årliga granskningsmekanismen. Vid förhandsvärderingen genomför man en total uppskattning utifrån vilken det är omöjligt att identifiera enskilda avtal. Därför går det inte att bestämma med hur mycket Kent Man-avtalet har ökat taxeringsvärdet på BT:s nät. Det skulle i alla händelser inte leda till definitiva slutsatser om eventuell förekomst av en förmån och därmed förekomst av statligt stöd. Vtesse skatteplikt för detta anbud får inte ses som ett riktmärke på grundval av vilket det är möjligt att fastställa förekomst av en förmån för BT enligt artikel 87.1 EG. Skatteplikten skall troligtvis ändras beroende på den tekniska lösning som väljs, kostnadsstrukturen hos de bolag som lämnar anbud och längden på de optiska fibrer som teleföretagen kommer att använda för att tillhandahålla tjänsterna samt viktigast den kommer att bero på i vilken utsträckning de måste ta nya fibrer i bruk ([62]). Enligt hyresmetoden skulle sålunda ett teleföretag som tillhandahöll tjänst genom att använda redan ibruktagna fibrer inte få någon skatteökning ([63]).

([58]) Vtesse tog upp frågan om att BT påstås ha hyrt cirka 2 000 km optiska fibrer av GEO, en av Vtesses leverantörer, och frågade om denna utvidgning av nätet vederbörligen hade taxerats. VOA har fått bekräftat av GEO att detta företag hade hyrt 1 717 linjekilometer fibrer till BT. Det är på detta stadium inte klart huruvida de fibrer som hyrts av BT har tagits i bruk, om de är utbytesfibrer för föråldrade BT-fibrer eller om de utgör en ny linje. När det gäller det sätt på vilket fibrerna kommer att beaktas vid granskningen av BT:s taxeringsvärde förklarade VOA att den befintliga intäkts- och utgiftsmetoden grundas på en modell som förutser kommande inkomstflöden och i granskningen kommer VOA att ta hänsyn till det förväntade inkomstflödet från de fibrer som BT har hyrt av GEO. Översynen kommer att genomföras på grundval av den nya granskningsmekanism som håller på att slutföras.

([59]) De brittiska myndigheterna har bekräftat att intäkter från bredbandstjänster beaktades i den årliga granskningsmetod som tillämpas på BT och grundas på marknadsandelar.

([60]) Se skäl 41.

([61]) Som redan har förklarats varierar BT:s exakta nyckeltal beroende på beräkningarna och är 1,28 % (OFCOM), 2 % (Vtesse) och 3 % (de brittiska myndigheterna). Skillnaden mellan de siffror som lämnats av Vtesse och de brittiska myndigheterna har förklarats i skäl 107. Den lägre siffra som OFCOM kommit fram till kan förklaras med att OFCOM använde BT-koncernens totala omsättning, inbegripet omsättningen i företagets verksamheter utanför Förenade kungariket.

([62]) Det är tekniskt genomförbart att använda redan ibruktagna fibrer för att tillhandahålla tjänster med hög bandbredd till företagskunder. I sådant fall kommer inte taxeringsvärdet för ett teleföretagsnät att öka, enligt hyresmetoden.

([63]) Teleföretaget kan vara skyldigt att betala skatt endast för sporrar som förbinder fibern med kundens fastighet.

(169) Samma slutsats kan dras om Vtesses argument som grundades på en jämförelse mellan priserna för BT:s Wholesale Extension Services (WES) och de skatter ett teleföretag som värderas enligt hyresmetoden skulle tvingas betala om det tar optiska fibrer i bruk i syfte att tillhandahålla samma tjänst. Beroende på WES kapacitet och avstånd påstår Vtesse att ett sådant teleföretag kunde tvingas betala skatter på 87 % av BT:s pris och som vidare belägg anger Vtesse att BT.s optiska nät är undervärderade eller inte korrekt marginalbeskattade. Argumentet grundas emellertid på antagandet att det hypotetiska teleföretaget skulle ha ett enda par ibruktagna fibrer på samma linje som den linje som BT hade valt. Om teleföretaget använder redan ibruktagna fibrer för att tillhandahålla WES kommer de extra kostnaderna enligt hyresmetoden att vara lika med noll. Om företaget dessutom tar nya fibrer i bruk på en linje där det redan har flera ibruktagna optiska fibrer, blir då marginalkostnaden för åtgärden mycket lägre: ju fler optiska fibrer per linje desto lägre skatt per fiber. Ingen slutsats kan återigen dras av detta argument.

(170) Mot bakgrund av dessa fakta är påståendet att BT inte marginalbeskattas inte korrekt. Även om som Vtesse föreslår, analysenheten är beskattning av de avtal om vilka Vtesse och BT konkurrerar, är det uppenbart att BT inte gynnas av någon påtaglig förmån: företaget beskattas för nyligen ibruktagna fibrer, om än på annat sätt och mindre öppet. Kommissionen konstaterar också att eftersom intäkts- och utgiftsmetoden grundas på uppskattade intäkter beskattas BT för svarta fibrer under förutsättning att dessa fibrer tas i bruk för att möta den uppskattade efterfrågan. I motsats till andra teleföretag som beskattas först när de tar en fiber i bruk beskattas därför BT också för svarta fibrer.

(171) Kommissionen kan därför instämma med OFCOM när det säger att ”granskningssystemet troligtvis skulle ge ett materiellt symmetriskt resultat på lång sikt i samtliga fall, även om det sker på olika vägar och med en låg grad av öppenhet.”

(172) Frånvaron av uppenbar konkurrens bekräftas vidare när man betraktar marknadsandelarna på bredbandstjänstemarknaden för företagskunder, där BT är i direkt konkurrens med Vtesse ([64]). Enligt de siffror som BT tillhandahållit är BT:s del av marknaden 12 % och företaget har endast fjärdeplatsen i fråga om storlek. Enligt de siffror som OFCOM tillhandahållit har BT [10-15] (*) % av marknaden för leverans av hyrda linjer med traditionella gränssnitt på 622 megabyte och mer ([65]). Trots att företaget är tungt inom telesektorn, är det således tydligt att BT hade en relativt liten marknadsandel på denna specifika marknad. Det kan förmodas att om BT verkligen gynnades av en sådan betydande förmån i form av befrielse från marginalskatt för nya fibrer skulle företagets marknadsandel var mycket större. I kommissionens tillgängliga uppgifter bekräftas därför inte påståendet att BT gynnas av en konkurrensförmån som skulle göra det svårt för andra teleföretag att konkurrera med BT på dess specifika marknad ([66]).

(173) När det slutligen gällde granskningsförfarandet oroade sig kommissionen i sitt beslut att inleda förfarandet över att ”medan BT åtnjuter en revidering nedåt tycks det inte finnas någon liknande systematisk översyn av de marknadsvillkor som konkurrenterna får möta”. Mot bakgrund av de förklaringar som de brittiska myndigheterna och BT har lämnat är kommissionen tillfredsställd med att denna oro var ogrundad. BT gynnas inte av någon revidering nedåt utan, som redan förklarats, grundas den revideringsmekanism som tillämpas för BT på utvecklingen av företagets marknadsandelar. Under ett visst antal år minskade visserligen dess marknadsandel och därmed företagets beskattningsbara värde, vilket speglade en värdeförlust på grund av ökad konkurrens. Det beskattningsbara värdet ökade emellertid 2003 och 2004 med 4 miljoner brittiska pund respektive 7,1 miljoner brittiska pund. Konkurrenterna kan gynnas, och har verkligen gynnats, av revideringar nedåt: de fick till exempel avdrag på 15 % på det beskattningsbara värdet för fiberoptiknäten den 1 april 2001 och ett avdrag på 25 % den 1 april 2002 för att spegla leveransöverskottet inom sektorn. Till följd av detta sänktes taxeringsvärdet för ett fiberpar från 1 000 brittiska pund per km utanför Londonområdet år 2000 till 850 brittiska pund per km år 2001 och 750 brittiska pund 2002-2004. Enligt listan 2005-2010 har taxeringsvärdet för fiberpar per km ytterligare sänkts till 500 brittiska pund. Det innebär att ett teleföretag, vars fiberoptiknät inte förändrades under den perioden, skulle ha fått en minskning på 50 % av taxeringsvärdet.

SLUTSATS

(174) Sammanfattningsvis bör det påminnas att företagsskatt är skatt på värdet av den berörda egendomen. Det är inte en skatt på vinster eller intäkter. Den tillämpas vanligtvis på egendom som inte är privat, och följaktligen på samtliga telenät. Enligt brittisk rättspraxis värderas samtliga telenät som en helhet. Det finns flera metoder för att värdera sådan egendom. När samtliga metoder kan tillämpas skall de leda till samma värdering. Användningen av en särskild värderingsmetod är beroende av ärendets omständigheter.

(175) Det framkommer nu att VOA har tillämpat de allmänna reglerna för företagsskatt på BT och Kingston i enlighet med

([64]) Vtesse beskriver sig som ett företag som tillhandahåller innovativa högkapacitetstjänster (upp till 66 gigabyte per sekund).

(*) Affärshemlighet

([65]) För segmentet låg bandbredd är det också lämpligt att påpeka att OFCOM anser att BT inte har någon betydande marknadskraft på detaljmarknaden för hyrda linjer på 8 megabyte och mer. Se http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/llmr/.

([66]) Vtesse fick i själva verket ett stort avtal i konkurrens med BT 2004 för tillhandahållande av tjänster med stor bandbredd till Lloyds TSB.

lagstiftning och rättspraxis. Det är uppenbart att BT:s och Kingstons egendom samt revideringar av de beskattningsbara värdena genomförs med hjälp av en annan metod än när det gäller konkurrenterna. Kommissionen kan emellertid slutligen säga att det inte finns några belägg för att användningen av en annan metod inte motiveras av objektiva skillnader mellan dessa bolag och deras konkurrenter samt av den omfattande bevisning som är tillgänglig för VOA.

(176) Inga belägg finns för att tillämpning av en annan värderingsmetod för BT och Kingston har gett dessa bolag en förmån jämfört med konkurrenterna. Eftersom det inte finns några belägg för förmåner kan kommissionen dra slutsatsen att företagsskattesystemet inte har lett till att BT och/eller Kingston har gynnats av statligt stöd enligt artikel 87.1 EG under den period som kommissionen har granskat, dvs. 1995-2005.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förenade kungarikets tillämpning av fastighetsskatt från affärsverksamhet på BT plc och Kingston Communications plc från 1995 till slutet av 2005 utgör inte ett stöd som omfattas av artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel, 12 oktober 2006.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen